

Matei

¹ Cartea nașterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

² Avraam a născut pe Isaac; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob a născut pe Iuda și pe frații lui;

³ Și Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar; și Fares a născut pe Esrom; și Esrom a născut pe Aram;

⁴ Și Aram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe Naason; și Naason a născut pe Salmon;

⁵ Și Salmon a născut pe Boaz din Rahab; și Boaz a născut pe Obed din Rut; și Obed a născut pe Isai;

⁶ Și Isai a născut pe David, împăratul; și David, împăratul, a născut pe Solomon din cea care a fost soția lui Urie;

⁷ Și Solomon a născut pe Roboam; și Roboam a născut pe Abia; și Abia a născut pe Asa;

⁸ Și Asa a născut pe Iosafat; și Iosafat a născut pe Ioram; și Ioram a născut pe Ozia;

⁹ Și Ozia a născut pe Ioatam; și Ioatam a născut pe Ahaz; și Ahaz a născut pe Ezechia;

¹⁰ Și Ezechia a născut pe Manase; și Manase a născut pe Amon; și Amon a născut pe Iosia;

¹¹ Și Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, pe timpul strămutării în Babilon.

¹² Și după ce au fost strămutați în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; și Salatiel a născut pe Zorobabel;

¹³ Și Zorobabel a născut pe Abiud; și Abiud a născut pe Eliachim; și Eliachim a născut pe Azor;

14 Și Azor a născut pe Sadoc; și Sadoc a născut pe Achim; și Achim a născut pe Eliud;

15 Și Eliud a născut pe Eleazar; și Eleazar a născut pe Matan; și Matan a născut pe Iacob;

16 Și Iacob a născut pe Iosif, soțul Mariei, din care a fost născut Isus, care este numit Cristos.

17 Așadar, toate generațiile de la Avraam până la David au fost paisprezece generații; și de la David până la strămutarea în Babilon au fost paisprezece generații; și de la strămutarea în Babilon până la Cristos, sunt paisprezece generații.

18 Și nașterea lui Isus Cristos a fost astfel: Pe când Maria, mama lui, era logodită cu Iosif, înainte ca să fie ei împreună, ea s-a aflat însărcinată din Duhul Sfânt.

19 Atunci Iosif, soțul ei, fiind drept și nevoind să o facă de rușine înaintea lumii, a vrut să divorțeze de ea pe ascuns.

20 Dar pe când se gândea el la acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat într-un vis, spunând: Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, soția ta; fiindcă ce a fost conceput în ea este din Duhul Sfânt.

21 Și ea va naște un Fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el va salva pe poporul său de păcatele lor.

22 Și toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese rostit de Domnul prin profetul, care a spus:

23 Iată, o fecioară va fi însărcinată și va naște un fiu și îi vor pune numele Emanuel, care tradus este: Dumnezeu cu noi.

24 Apoi Iosif, trezindu-se din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului și a luat la el pe soția sa;

²⁵ Dar nu a cunoscut-o, până după ce ea a născut pe fiul ei primul născut; și i-a pus numele ISUS.

2

¹ Iar după ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului Irod, iată, au venit niște magi din răsărit la Ierusalim,

² Zicând: Unde este cel ce s-a născut Împărat al iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm lui.

³ Dar Irod, împăratul, auzind, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el.

⁴ Și după ce a adunat pe toți preoții de seamă și pe scribii poporului, a căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască Cristos.

⁵ Și i-au spus: În Betleemul Iudeii, fiindcă astfel este scris prin profetul:

⁶ Și tu, Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești cel mai neînsemnat dintre prinții lui Iuda; fiindcă din tine va ieși un Conducător, care va conduce poporul meu Israel.

⁷ Atunci Irod, după ce a chemat în ascuns pe magi, a aflat de la ei în amănunțime timpul când s-a arătat steaua.

⁸ Și i-a trimis la Betleem, spunând: Mergeți și cercetați amănunțit despre copil; și după ce îl veți fi găsit, dați-mi de știre din nou, ca să vin și eu să mă închin lui.

⁹ După ce l-au auzit pe împăratul, au plecat; și iată, steaua, pe care au văzut-o în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra locului, unde era copilul.

10 Când au văzut steaua, s-au bucurat cu nespuse de mare bucurie.

11 Și când au intrat în casă, au văzut pe copil cu Maria, mama lui și s-au prosternat și i s-au închinat; și deschizându-și tezaurele, i-au oferit daruri: aur și tămâie și smirnă.

12 Și, fiind avertizați de Dumnezeu în vis să nu se întorcă la Irod, s-au întors în țara lor pe altă cale.

13 Și după ce au plecat, iată, îngerul Domnului se arată lui Iosif în vis, spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și fugi în Egipt și stai acolo până îți voi trimite eu vorbă; fiindcă Irod va căuta copilul, să îl nimicească.

14 După ce s-a ridicat, a luat copilul și pe mama lui în noapte și a plecat în Egipt.

15 Și a fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se împlinescă ce fusese spus de Domnul prin profetul, care a spus: Am chemat pe fiul meu din Egipt.

16 Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit de magi, s-a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, conform timpului pe care îl aflase în amănunțime de la magi.

17 Atunci s-a împlinit ce fusese spus de către Ieremia, profetul, zicând:

18 O voce s-a auzit în Rama, tânguire și plângere și jale mare: Rahela jelindu-și copiii și refuzând să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.

19 Dar după ce Irod a murit, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,

20 Spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și du-te în țara lui Israel; fiindcă au murit cei ce

căutau să ia viața copilului.

²¹ Și s-a ridicat și a luat copilul și pe mama lui și a venit în țara lui Israel.

²² Dar când a auzit că Arhelauș domnește în Iudeea în locul tatălui său, Irod, i-a fost teamă să se ducă acolo; totuși fiind avertizat de Dumnezeu în vis, s-a dus în părțile Galileii.

²³ Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret; ca să se împlinescă ce fusese spus prin profeți: El se va chema Nazarinean.

3

¹ Și în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând în pustia Iudeii,

² Și spunând: Pocăți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.

³ Fiindcă acesta este cel despre care fusese spus de profetul Isaia, zicând: Vocea unuia strigând în pustie, Pregătiți calea Domnului, faceți cărările lui drepte.

⁴ Și acest Ioan își avea haina din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul mijlocului său; și mâncarea lui era lăcuste și miere sălbatică.

⁵ Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată regiunea de jur împrejurul Iordanului,

⁶ Și erau botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁷ Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saducei venind la botezul lui, le-a spus: O pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?

⁸ Faceți de aceea roade cuvenite pocăinței.

⁹ Și nu vă gândiți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copiii lui Avraam din aceste pietre.

¹⁰ Iar acum, securea deja este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea, fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

¹¹ Eu, într-adevăr, vă botez cu apă pentru pocăință; dar cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, ale cărui sandale nu sunt demn să le duc; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc;

¹² Acela a cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime aria și își va aduna grâul în grâнар; dar pleava o va arde cu foc de nestins.

¹³ Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, să fie botezat de el.

¹⁴ Dar Ioan l-a oprit, spunând: Eu am nevoie să fiu botezat de tine și tu vii la mine?

¹⁵ Și Isus răspunzând, i-a zis: Lasă acum, fiindcă astfel ni se cuvine a împlini toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

¹⁶ Și Isus, după ce a fost botezat, a ieșit din apă îndată; și iată, cerurile i s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și așezându-se ușor pe el.

¹⁷ Și iată, o voce din cer a spus: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

4

¹ Atunci a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să fie ispitit de diavolul.

² Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.

³ Și când ispititorul a venit la el, i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă pâini.

⁴ Dar el a răspuns și a zis: Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

⁵ Atunci diavolul l-a luat sus în sfânta cetate și l-a așezat pe un turn al templului.

⁶ Și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine; și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră.

⁷ Isus i-a spus: Din nou este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.

⁸ Din nou diavolul l-a luat sus pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor;

⁹ Și i-a spus: Toate acestea ți le voi da, dacă te prosterni și mi te închini.

¹⁰ Atunci Isus i-a spus: Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui să îi servești.

¹¹ Atunci diavolul l-a lăsat; și iată, îngeri au venit și i-au servit.

¹² Și Isus, auzind că Ioan fusese aruncat în închisoare, a plecat în Galileea.

¹³ Și părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ținuturile lui Zabulon și Neftali;

¹⁴ Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:

15 Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16 Poporul care ședea în întuneric a văzut o mare lumină; și celor ce ședea în ținutul și în umbra morții, le-a răsărit lumina.

17 De atunci Isus a început să predice și să spună: Pocățiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.

18 Și Isus, trecând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

19 Și le-a spus: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

20 Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

21 Și mergând de acolo, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui Zebedei, și pe Ioan, fratele său, în corabie cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele; și i-a chemat.

22 Și îndată au lăsat corabia și pe tatăl lor și l-au urmat.

23 Și Isus străbătea toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.

24 Și faima lui s-a dus în toată Siria; și aduceau la el pe toți bolnavii, ce sufereau de diferite boli și chinuri și pe cei posedați de draci și pe lunatici și pe paralizați; și el îi vindeca.

25 Și l-au urmat mulțimi mari de oameni din Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și de dincolo de Iordan.

5

¹ Și văzând mulțimile, a urcat pe munte; și pe când ședea, discipolii lui au venit la el;

² Și el și-a deschis gura și i-a învățat, spunând:

³ Binecuvântați sunt cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerului.

⁴ Binecuvântați sunt cei ce jelesc, pentru că ei vor fi mângâiați.

⁵ Binecuvântați sunt cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul.

⁶ Binecuvântați sunt cei ce flămânzesc și însetează după dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

⁷ Binecuvântați sunt cei milostivi, pentru că ei vor obține milă.

⁸ Binecuvântați sunt cei cu inima pură, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu.

⁹ Binecuvântați sunt cei ce fac pace, pentru că ei vor fi chemați copiii lui Dumnezeu.

¹⁰ Binecuvântați sunt cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerului.

¹¹ Binecuvântați sunteți când, din cauza mea, vă vor ocări și vă vor persecuta și vor spune orice fel de rău, cu falsitate, împotriva voastră.

¹² Bucurați-vă și veseliți-vă peste măsură, pentru că mare este răsplata voastră în cer; fiindcă tot așa i-au persecutat pe profeții care au fost înainte de voi.

¹³ Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi sărată? Nu mai este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată sub picioarele oamenilor.

¹⁴ Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe deal nu poate fi ascunsă.

15 Nici nu aprind oamenii candela și o pun sub oboroc, ci pe sfeșnic; și aceasta dă lumină tuturor celor din casă.

16 Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl vostru care este în cer.

17 Să nu gândiți că am venit să distrug legea sau profeții; nu am venit să distrug, ci să împlinesc.

18 Fiindcă adevărat vă spun: Până cerul și pământul vor trece, o iotă sau o frântură de literă nu va trece nicidecum din lege, până totul va fi împlinit.

19 De aceea, oricine va strica una dintre cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni astfel, va fi chemat cel mai mic în împărăția cerului; dar oricine le va împlini și îi va învăța pe alții, acela va fi chemat mare în împărăția cerului.

20 Căci vă spun că: Dacă dreptatea voastră nu va întrece dreptatea scribilor și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

21 Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu ucizi; și oricine va ucide va fi sub amenințarea judecății.

22 Dar eu vă spun că: Oricine este mânios fără motiv pe fratele său, va fi sub amenințarea judecății; și oricine va spune fratelui său: Raca, va fi sub amenințarea consiliului; dar oricine va spune: Nebunule, va fi sub amenințarea focului iadului.

23 De aceea, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta,

24 Lasă-ți darul acolo, înaintea altarului și du-te întâi de te împacă cu fratele tău și apoi vino și adu-

ți darul.

²⁵ Învoiește-te repede cu potrivnicul tău, pe când ești cu el pe cale; ca nu cumva potrivnicul să te predea judecătorului și judecătorul să te predea executorului și să fii aruncat în închisoare.

²⁶ Adevărat îți spun: Nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti cel din urmă bănuț.

²⁷ Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu comiți adulter;

²⁸ Dar eu vă spun că: Oricine se uită la o femeie pentru a o pofti, a comis deja adulter cu ea în inima lui.

²⁹ Și dacă ochiul tău cel drept te poticnește, scoate-l și aruncă-l de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad.

³⁰ Și dacă mâna ta cea dreaptă te poticnește, taie-o și arunc-o de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad.

³¹ S-a spus că: Oricine va divorța de soția lui, să îi dea o carte de despărțire.

³² Dar eu vă spun: Oricine va divorța de soția lui, exceptând cauza curviei, o face să comită adulter; și oricine se va căsători cu cea care este divorțată, comite adulter.

³³ Din nou, ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu juri fals, ci împlinește jurămintele tale față de Domnul;

³⁴ Dar eu vă spun: Nu jurați niciodată; nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu;

³⁵ Nici pe pământ, pentru că este sprijinul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, pentru că este

cetatea marelui Împărat.

³⁶ Să nu juri nici pe capul tău, pentru că nu poți face un singur păr alb sau negru.

³⁷ Dar cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; dar ce este mai mult decât acestea vine din rău.

³⁸ Ați auzit că s-a spus: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.

³⁹ Dar eu vă spun: Nu vă împotriviți celor ce vă fac rău; ci oricui te va lovi peste obrazul tău drept, întoarce-i și pe celălalt.

⁴⁰ Și dacă vreunul voiește să meargă la judecată cu tine și să îți ia cămașa, lasă-i și haina.

⁴¹ Și cu cel ce te va constrânge să mergi o milă, mergi cu el două.

⁴² Celui ce îți cere, dă-i; și celui ce voiește să se împrumute de la tine, nu îi întoarce spatele.

⁴³ Ați auzit că s-a spus: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul tău.

⁴⁴ Dar eu vă spun: Iubiți pe dușmanii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă folosesc cu dispreț și vă persecută;

⁴⁵ Ca să fiți copiii Tatălui vostru care este în cer, pentru că el face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

⁴⁶ Fiindcă, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac și vameșii la fel?

⁴⁷ Și dacă salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? Nu fac și vameșii astfel?

⁴⁸ De aceea fiți desăvârșiți, chiar așa cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit.

6

¹ Aveți grijă să nu faceți milosteniile voastre înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu aveți răsplată de la Tatăl vostru care este în cer.

² De aceea când faci milostenii, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe străzi, ca să aibă glorie de la oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

³ Ci tu, când faci milostenii, să nu știe stânga ta ce face dreapta,

⁴ Pentru ca milosteniile tale să fie în taină; și Tatăl tău care vede în taină, el însuși îți va răsplăti pe față.

⁵ Și când te rogi, să nu fii ca fățarnicii, pentru că lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să poată fi văzuți de oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

⁶ Dar tu, când te rogi, intră în cămăruța ta și după ce ai închis ușa ta, roagă-te Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.

⁷ Iar când vă rugați, nu folosiți repetiții deșarte, ca păgânii; fiindcă ei gândesc că pentru multa lor vorbire vor fi ascultați.

⁸ De aceea nu vă asemănați cu ei; fiindcă Tatăl vostru știe de care lucruri aveți nevoie, mai înainte ca să i le cereți voi.

⁹ De aceea astfel să vă rugați: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie numele tău.

¹⁰ Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ.

¹¹ Pâinea noastră zilnică, dă-ne-o nouă astăzi.

12 Și ne iartă nouă datoriile noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri.

13 Și nu ne duce pe noi în ispită, ci scapă-ne de rău, pentru că a ta este împărăția și puterea și gloria pentru totdeauna. Amin.

14 Căci dacă iertați oamenilor fărădelegile lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta.

15 Dar dacă nu iertați oamenilor fărădelegile lor, nici Tatăl vostru nu va ierta fărădelegile voastre.

16 Mai mult, când postiți, nu fiți posomorâți ca fățarnicii; fiindcă își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

17 Dar tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața;

18 Ca să nu le arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.

19 Nu vă strângeți tezaure pe pământ, unde le strică molia și rugina și unde hoții le sapă și le fură;

20 Ci strângeți-vă tezaure în cer, unde nici molia și nici rugina nu le strică și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.

21 Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.

22 Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău va fi plin de lumină.

23 Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea dacă lumina ce este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul acela!

24 Nimeni nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă

sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține la unul și va disprețui pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu și mamonei.

²⁵ Din această cauză vă spun: Nu vă îngrijați de viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât mâncarea și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

²⁶ Uitați-vă la păsările cerului, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în grânare; totuși Tatăl vostru cerească le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși decât ele?

²⁷ Care dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate adăuga un cot la statura lui?

²⁸ Și de ce vă îngrijați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție la crinii câmpului cum cresc; nu ostesc, nici nu torc;

²⁹ Și totuși vă spun că: Nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre ei.

³⁰ Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, nu cu atât mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

³¹ De aceea nu vă îngrijați, spunând: Ce vom mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

³² (Fiindcă toate acestea neamurile le caută); Fiindcă Tatăl vostru cerească știe că aveți nevoie de toate acestea.

³³ Dar căutați întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate acestea vă vor fi adăugate.

³⁴ De aceea nu vă îngrijați de ziua de mâine; fiindcă ziua de mâine se va îngriji de ale ei.

Ajunge zilei răutatea ei.

7

¹ Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

² Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura la rândul vostru.

³ Dar de ce te uiți la paiul care este în ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care este în propriul tău ochi?

⁴ Sau cum poți spune fratelui tău: Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău ochi?

⁵ Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

⁶ Nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă sfâșie.

⁷ Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide;

⁸ Fiindcă oricine cere, primește; și cine caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

⁹ Sau care este omul acela dintre voi, căruia, dacă îi cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?

¹⁰ Sau dacă îi cere un pește, îi va da un șarpe?

¹¹ Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în cer, va da lucruri bune celor ce i le cer.

¹² De aceea toate lucrurile, pe care voiți să vi le facă oamenii, faceți-le și voi la fel; fiindcă aceasta este legea și profeții.

¹³ Intrați pe poarta cea strâmtă, pentru că largă este poarta și lată este calea care duce la nimicire și mulți sunt cei ce intră pe ea.

¹⁴ Fiindcă strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc.

¹⁵ Păziți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.

¹⁶ După roadele lor îi veți cunoaște. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din ciulini?

¹⁷ Tot așa, fiecare pom bun aduce rod bun; dar pomul rău face rod rău.

¹⁸ Un pom bun nu poate face rod rău, niciun pom rău nu face rod bun.

¹⁹ Fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

²⁰ Așadar după roadele lor îi veți cunoaște.

²¹ Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui meu care este în cer.

²² Mulți îmi vor spune în acea zi: Doamne, Doamne, nu am profetit în numele tău? Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut multe lucrări minunate în numele tău?

²³ Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la mine, voi, *cei* care lucrați nelegiuire.

²⁴ De aceea pe oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, îl voi asemăna cu un om înțelept, care și-a zidit casa pe stâncă;

²⁵ Și a căzut ploaia și au venit șuvoaietele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și nu a căzut pentru că a fost fondată pe stâncă.

²⁶ Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le

face, va fi asemănat cu un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip;

²⁷ Și a căzut ploaia și au venit șuvoaietele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și a căzut și prăbușirea ei a fost mare.

²⁸ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus aceste cuvinte, că oamenii au rămas înmărmuriți de doctrina lui;

²⁹ Fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum scribii.

8

¹ Când a coborât el de pe munte, mari mulțimi l-au urmat.

² Și iată, un lepros a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.

³ Și Isus întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc; fii curățit. Și îndată a fost curățită lepra lui.

⁴ Și Isus i-a spus: Vezi să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului și oferă darul pe care Moise l-a poruncit ca mărturie pentru ei.

⁵ Și pe când Isus intra în Capernaum, a venit la el un centurion, implorându-l,

⁶ Și spunând: Doamne, servitorul meu zace paralizat în casă, chinuit cumplit.

⁷ Și Isus i-a spus: Eu voi veni și îl voi vindeca.

⁸ Și centurionul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt demn să intri sub acoperișul meu, ci spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

⁹ Fiindcă și eu sunt om sub autoritate, având sub mine soldați; și spun unuia: Du-te și se duce; și altuia: Vino și vine; și robului meu: Fă aceasta și face.

10 Când a auzit Isus, s-a minunat și a spus celor ce îl urmau: Adevărat vă spun, nu am găsit așa o credință nici chiar în Israel.

11 Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și se vor așeza cu Avraam și Isaac și Iacob în împărăția cerului.

12 Dar copiii împărăției vor fi aruncați în întinericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

13 Și Isus a spus centurionului: Du-te și ți se va face cum ai crezut. Și servitorul lui a fost vindecat în ora aceea.

14 Și când a ajuns Isus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și cu febră.

15 Și i-a atins mâna și a lăsat-o febra; și s-a ridicat și le-a servit.

16 Și când s-a înserat, au adus la el pe mulți posedați de draci; și a scos duhurile prin cuvânt și a vindecat pe toți bolnavii;

17 Ca să se împlinescă ce fusese spus prin Isaia, profetul, care a zis: El însuși a luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre.

18 Și când a văzut Isus mulțimi mari în jurul lui, a poruncit să meargă de cealaltă parte.

19 Și un anume scrib a venit și i-a spus: Învățătorule, te voi urma oriunde vei merge.

20 Și Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.

21 Și un altul dintre discipolii săi i-a spus: Doamne, lasă-mă întâi să mă duc și să îl înmormântează pe tatăl meu.

²² Dar Isus i-a spus: Urmează-mă! Și lasă morții să își înmormânteze morții.

²³ Și după ce s-a îmbarcat într-o corabie, discipolii săi l-au urmat.

²⁴ Și iată, s-a stârnit pe mare o furtună puternică încât corabia era acoperită de valuri, dar el dormea.

²⁵ Și discipolii lui au venit la el și l-au trezit, spunând: Doamne, salvează-ne, pierim.

²⁶ Iar el le-a spus: De ce sunteți fricoși, puțin credincioșilor? Apoi ridicându-se, a muștră vânturile și marea; și s-a făcut o liniște mare.

²⁷ Iar oamenii se minunau, spunând: Ce fel de om este acesta, că până și vânturile și marea ascultă de el?

²⁸ Și când a ajuns el de partea cealaltă în ținutul Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi posedăți de draci, foarte periculoși, ieșind din morminte, încât nimeni nu era în stare să treacă pe acea cale.

²⁹ Și iată, strigau, spunând: Ce avem noi de a face cu tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de timp?

³⁰ Și mai departe de ei era o turmă cu mulți porci păscând.

³¹ Așa că dracii îl implorau, spunând: Dacă ne scoți din ei, lasă-ne să ne ducem în turma de porci.

³² Și le-a spus: Duceți-vă. Și după ce au ieșit, s-au dus în turma de porci; și iată, toată turma de porci s-a aruncat furios în jos, pe râpă, în mare și au pierit în ape.

³³ Și cei care îi pășteau au fugit; și, ducându-se în cetate au povestit tot și cele întâmplate cu cei posedăți de draci.

³⁴ Și, iată, toată cetatea a ieșit să îl întâmpine pe Isus; și când l-au văzut, l-au implorat să plece din ținuturile lor.

9

¹ Și s-a îmbarcat într-o corabie și a trecut dincolo și a intrat în cetatea sa.

² Și iată, i-au adus un paralytic, zăcând pe un pat; și Isus, văzând credința lor, a spus paralyticului: Îndrăznește, fiule; păcatele tale îți sunt iertate.

³ Și iată, unii dintre scribi au spus în ei înșiși: Acesta blasfemiază.

⁴ Și Isus, cunoscându-le gândurile, a spus: Pentru ce gândiți voi rău în inimile voastre?

⁵ Fiindcă ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și umblă?

⁶ Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (atunci i-a spus paralyticului): Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.

⁷ Și s-a ridicat și s-a dus acasă.

⁸ Iar mulțimile văzând, s-au minunat și au glorificat pe Dumnezeu, care a dat astfel de putere oamenilor.

⁹ Și pe când trecea Isus pe acolo, a văzut un om, numit Matei, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el sculându-se, l-a urmat.

¹⁰ Și s-a întâmplat că, pe când ședea Isus la masă în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut cu el și cu discipolii lui.

¹¹ Și când au văzut fariseii, au spus discipolilor lui: De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?

12 Dar când a auzit Isus, le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.

13 Dar mergeți și învățați ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu; fiindcă nu am venit să chem pe cei drești, ci pe păcătoși la pocăință.

14 Atunci au venit la el discipolii lui Ioan, spunând: De ce noi și fariseii postim des, dar discipolii tăi nu postesc?

15 Și Isus le-a răspuns: Pot jeli însoțitorii mirelui cât timp este mirele cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

16 Și nimeni nu pune un petic de stofă nouă la o haină veche; fiindcă umplutura ia din haină și ruptura se face mai rea.

17 Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel burdufurile se sparg și vinul se varsă și burdufurile sunt distruse; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

18 Pe când le spunea el acestea, iată, a venit un anumit conducător și i s-a închinat, spunând: Fiica mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți mâna peste ea și va trăi.

19 Și Isus s-a ridicat și l-a urmat la fel și discipolii lui.

20 Și iată, o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, a venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui;

21 Fiindcă spunea în ea însăși: Dacă mă voi atinge doar de haina lui, voi fi sănătoasă.

22 Dar Isus s-a întors și când a văzut-o a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă. Și femeia a fost făcută sănătoasă din acea oră.

23 Și când a intrat Isus în casa conducătorului și a

văzut pe cei ce cântau din fluier și mulțimea făcând gălăgie,

²⁴ Le-a spus: Dați-vă la o parte, fiindcă fetița nu este moartă, ci doarme. Iar ei au râs în batjocură de el.

²⁵ Dar după ce oamenii au fost scoși afară, a intrat și a luat-o de mână și fetița s-a ridicat.

²⁶ Și faima acestui *lucru* s-a răspândit în tot ținutul acela.

²⁷ Și pe când Isus pleca de acolo, doi orbi l-au urmat strigând și spunând: Fiul lui David, ai milă de noi.

²⁸ Și după ce a intrat în casă, orbii au venit la el; și Isus le-a spus: Credeți că pot face aceasta? Ei i-au spus: Da, Doamne.

²⁹ Atunci le-a atins ochii, spunând: Fie-vă conform credinței voastre.

³⁰ Și le-au fost deschiși ochii; și Isus le-a poruncit cu strictețe, spunând: Vedeți, nimeni să nu știe.

³¹ Dar după ce au ieșit, au răspândit faima lui în tot ținutul acela.

³² Pe când ieșeau, iată, au adus la el un om mut, posedat de un drac.

³³ Și după ce dracul a fost scos, mutul a vorbit; și mulțimile se minunau, spunând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel.

³⁴ Dar fariseii spuneau: Scoate dracii cu prințul dracilor.

³⁵ Și Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.

³⁶ Dar când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de

ele, pentru că erau căzute de oboseală și risipite, ca niște oi neavând niciun păstor.

³⁷ Atunci le-a spus discipolilor săi: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini.

³⁸ Implorați, de aceea, pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

10

¹ Și după ce i-a chemat la el pe cei doisprezece discipoli ai săi, le-a dat autoritate împotriva duhurilor necurate, să le scoată și să vindece fiecare boală și fiecare neputință.

² Și numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Primul, Simon, care este numit Petru și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zebedei și Ioan, fratele lui;

³ Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov al lui Alfeu și Levi numit și Tadeu;

⁴ Simon Canaanitul și Iuda Iscariot, care l-a și trădat.

⁵ Pe aceștia doisprezece Isus i-a trimis înainte și le-a poruncit, spunând: Nu mergeți pe calea neamurilor și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor.

⁶ Ci mai degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel.

⁷ Și mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este aproape.

⁸ Vindecați bolnavii, curățiți leproșii, înviați morții, scoateți draci; în dar ați primit, în dar să dați.

⁹ Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre,

10 Nici traistă pentru călătorie, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiege; fiindcă lucrătorul este demn de hrana lui.

11 Și în orice cetate sau sat intrați, cercetați cine este demn acolo; și rămâneți acolo până când plecați.

12 Și când intrați într-o casă, salutați-o.

13 Și dacă este demnă casa, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este demnă, pacea voastră să se întoarcă la voi.

14 Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, când plecați din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15 Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru ținutul Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât pentru acea cetate.

16 Iată, eu vă trimit înainte ca oi în mijlocul lupilor; de aceea fiți înțelepți ca șerpii și inocenți ca porumbeii.

17 Dar păziți-vă de oameni, fiindcă vă vor preda consiliilor și vă vor biciui în sinagogile lor;

18 Și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor și a neamurilor.

19 Dar când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum sau ce veți spune, fiindcă vi se va da în acea oră ce veți spune.

20 Fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.

21 Și frate va preda la moarte pe frate și tatăl pe copil și copiii se vor ridica împotriva părinților și vor face să fie uciși.

²² Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce îndură până la sfârșit, acela va fi salvat.

²³ Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va fi venit Fiul omului.

²⁴ Discipolul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său.

²⁵ Ajunge discipolului să fie ca învățătorul său și robului ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebub, cu cât mai mult pe cei din casa lui?

²⁶ De aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi cunoscut.

²⁷ Ce vă spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, predicați pe acoperișul caselor.

²⁸ Și nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu sunt în stare săucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă de cel care este în stare să nimicească deopotrivă și sufletul și trupul în iad.

²⁹ Nu se vând două vrăbii cu un ban? Și totuși niciuna din ele nu cade pe pământ fără cunoștința Tatălui vostru.

³⁰ Dar până și perii capului vostru, toți vă sunt numărați.

³¹ De aceea nu vă temeți, voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

³² De aceea oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

³³ Dar pe oricine mă va nega înaintea oamenilor, pe acela îl voi nega și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

³⁴ Să nu gândiți că am venit să trimit pace pe pământ; nu am venit să trimit pace, ci sabie.

³⁵ Fiindcă am venit să întorc pe om împotriva tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale.

³⁶ Și dușmanii omului vor fi cei din casa lui.

³⁷ Cel ce iubește tată sau mamă mai mult decât pe mine, nu este demn de mine; și cel ce iubește fiu sau fiică mai mult decât pe mine, nu este demn de mine.

³⁸ Și cel ce nu își ia crucea și nu mă urmează, nu este demn de mine.

³⁹ Cel ce își găsește viața, și-o va pierde; și cel ce își pierde viața pentru mine, o va găsi.

⁴⁰ Cel ce vă primește pe voi, mă primește pe mine; și cel ce mă primește pe mine, îl primește pe cel ce m-a trimis.

⁴¹ Cel ce primește un profet în numele unui profet, va primi răsplata unui profet; și cel ce primește pe un om drept în numele unui om drept, va primi răsplata unui om drept.

⁴² Și oricine va da să bea unuia din acești micuți doar un pahar cu apă rece în numele unui discipol, adevărat vă spun, nicidecum nu își va pierde răsplata.

11

¹ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus de poruncit celor doisprezece discipoli ai săi, că a plecat de acolo să învețe pe oameni și să predice în cetățile lor.

² Iar când a auzit Ioan din închisoare faptele lui Cristos, a trimis pe doi dintre discipolii săi,

³ Și i-au spus: Tu ești cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

⁴ Isus a răspuns și le-a zis: Mergeți și arătați-i din nou lui Ioan cele ce auziți și vedeți;

⁵ Orbii își primesc vederea și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți și surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.

⁶ Și binecuvântat este oricine nu se va poticni de mine.

⁷ Și pe când se duceau, Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?

⁸ Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

⁹ Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.

¹⁰ Fiindcă acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

¹¹ Adevărat vă spun: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Baptist; cu toate acestea, cel mai mic în împărăția cerului este mai mare decât el.

¹² Și din zilele lui Ioan Baptist până acum, împărăția cerului suferă violență și oamenii violenți o iau cu forța.

¹³ Fiindcă toți profetii și legea au profetit până la Ioan.

¹⁴ Și dacă voiți să primiți, acesta este Ilie care trebuia să vină.

¹⁵ Cine are urechi de auzit, să audă.

¹⁶ Dar cu ce voi asemăna această generație? Este

asemănătoare copilașilor șezând în piețe și strigând la tovarășii lor,

17 Și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu v-ați jelit.

18 Fiindcă a venit Ioan, nici mâncând nici bând și ei spun: Are drac.

19 Fiul omului a venit mâncând și bând și ei spun: Iată, un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Totuși, înțelepciunea este justificată prin copiii ei.

20 Atunci a început să le reproșeze cetăților în care fuseseră făcute cele mai multe din faptele lui puternice, pentru că nu s-au pocăit.

21 Vai ție, Corazin! Vai ție, Betsaida! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu pânză de sac și cenușă.

22 Dar vă spun: Pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru voi.

23 Și tu, Capernaum, care ești înălțat până la cer, vei fi doborât până în iad, căci, dacă în Sodoma ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în tine, ar fi rămas până astăzi.

24 Dar vă spun: Pentru ținutul Sodomei va fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru tine.

25 În timpul acela, Isus a răspuns și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de la cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor.

26 Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.

27 Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl meu; și

nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să i-l reveleze.

²⁸ Veniți la mine toți cei ce munciți și sunteți greu împovărați și eu vă voi da odihnă.

²⁹ Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine, pentru că eu sunt blând și umil în inimă; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

³⁰ Fiindcă jugul meu este ușor și sarcina mea este ușoară.

12

¹ În timpul acela, Isus trecea în sabat prin lan; și discipolii lui erau flămânzi și au început să smulgă spice și să le mănânce.

² Dar când fariseii au văzut, i-au spus: Iată, discipolii tăi fac ce nu este legiuit să facă în sabat.

³ Dar el le-a spus: Nu ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

⁴ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, ceea ce nu îi era legiuit să mănânce, nici celor ce erau cu el, decât numai preoților?

⁵ Sau nu ați citit în lege, că în sabate, preoții în templu pângăresc sabatul și sunt nevinovați?

⁶ Dar vă spun că aici este unul mai mare decât templul.

⁷ Dar dacă ați fi știut ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu, nu ați fi condamnat pe cei nevinovați.

⁸ Fiindcă Fiul omului este Domn și al sabatului.

⁹ Și după ce a plecat de acolo, a intrat în sinagoga lor;

¹⁰ Și iată, era un om care avea o mână uscată. Și l-au întrebat, spunând: Este legiuit a vindeca în sabate? Ca să îl acuze.

¹¹ Iar el le-a spus: Cine este acel om dintre voi care, dacă are o oaie și ea cade într-o groapă în sabat, să nu o apuce și să o ridice?

¹² Cu cât mai de preț este atunci un om decât o oaie? De aceea este legiuit a face bine în sabate.

¹³ Atunci i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el a întins-o și a fost refăcută complet, ca cealaltă.

¹⁴ Atunci fariseii ieșind, au ținut sfat împotriva lui, cum să îl nimicească pe Isus.

¹⁵ Dar Isus știind aceasta, a plecat de acolo; și mulțimi mari l-au urmat și i-a vindecat pe toți.

¹⁶ Și le-a poruncit să nu îl facă cunoscut;

¹⁷ Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:

¹⁸ Iată, servitorul meu, pe care l-am ales; preaiubitul meu în care sufletul meu își găsește toată plăcerea; voi pune duhul meu peste el și va arăta judecată neamurilor.

¹⁹ Nu se va certa, nici nu va striga; nici nu îi va auzi nimeni vocea pe străzi.

²⁰ Nu va rupe o trestie frântă și nu va stinge un fitil fumegând, până ce va trimite judecată pentru victorie.

²¹ Și în numele lui se vor încrede neamurile.

²² Atunci i-a fost adus unul posedat de un drac, orb și mut; și Isus l-a vindecat, așa că cel orb și mut, deopotrivă vorbea și vedea.

²³ Și toți oamenii erau uimiți și spuneau: Nu este acesta fiul lui David?

24 Dar fariseii auzind, au spus: Acesta nu scoate draci decât cu Beelzebub, prințul dracilor.

25 Și Isus, știind gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustiită; și fiecare cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu va sta în picioare.

26 Și dacă Satan scoate pe Satan, este dezbinat împotriva lui însuși; cum va sta așadar împărăția lui în picioare?

27 Și dacă eu prin Beelzebub scot draci, copiii voștri prin cine îi scot? Din această cauză ei vor fi judecătorii voștri.

28 Dar dacă eu scot draci prin Duhul lui Dumnezeu, atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.

29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare? Și după aceea îi va jefui casa.

30 Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31 Din această cauză vă spun: Orice păcat și orice blasfemie vor fi iertate oamenilor; dar blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor.

32 Și oricui vorbește un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar oricui vorbește împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat nici în această lume, nici în cea care vine.

33 Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat; fiindcă pomul se cunoaște după rodul lui.

34 Pui de vipere, cum puteți spune lucruri bune, fiind răi? Fiindcă din abundența inimii vorbește gura.

³⁵ Omul bun, din tezaurul bun al inimii scoate lucruri bune; iar omul rău, din tezaurul rău scoate lucruri rele.

³⁶ Dar vă spun că: De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vor vorbi, vor da socoteală în ziua judecății.

³⁷ Fiindcă prin cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat.

³⁸ Atunci unii dintre scribi și dintre farisei au răspuns, zicând: Învățătorule, voim să vedem un semn de la tine.

³⁹ Dar răspunzând, le-a zis: O generație vicleană și adulteră caută un semn; și semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona;

⁴⁰ Fiindcă, așa cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pânțele balenei, tot așa Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.

⁴¹ Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici este unul mai mare decât Iona.

⁴² Împărăteasa sudului se va ridica la judecată cu această generație și o va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici este unul mai mare decât Solomon.

⁴³ Și, când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate căutând odihnă și nu găsește.

⁴⁴ Atunci spune: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, o găsește goală, măturată și înfrumusețată.

⁴⁵ Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și

starea de pe urmă a celui om devine mai rea decât cea dintâi. Chiar așa va fi și cu această generație stricată.

⁴⁶ Pe când vorbea el încă oamenilor, iată, mama și frații lui stăteau afară în picioare, dorind să vorbească cu el.

⁴⁷ Atunci cineva i-a spus: Iată, mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să vorbească cu tine.

⁴⁸ Dar el a răspuns și a zis celui ce i-a vorbit: Cine este mama mea? Și cine sunt frații mei?

⁴⁹ Și și-a întins mâna spre discipolii săi și a spus: Iată, mama mea și frații mei!

⁵⁰ Fiindcă oricine va face voia Tatălui meu care este în cer, acesta este fratele meu și soră și mamă.

13

¹ Și în aceeași zi, Isus a ieșit din casă și ședea lângă mare.

² Și mulțimi mari s-au adunat la el, așa că a intrat într-o corabie și a șezut; și toată mulțimea stătea în picioare pe țărm.

³ Și le-a vorbit multe lucruri în parabole, spunând: Iată, un semănător a ieșit să semene;

⁴ Și pe când semăna el, câteva semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat.

⁵ Și câteva au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau pământ mult; și imediat au răsărit, pentru că nu au avut adâncime a pământului.

⁶ Și când soarele a fost sus, au fost pârlite; și pentru că nu aveau rădăcină, s-au uscat.

⁷ Și câteva au căzut între spini; și spinii au crescut și le-au înăbușit.

⁸ Dar câteva au căzut în pământ bun și au dat rod, una o sută, alta șaiszeci și alta treizeci.

⁹ Cine are urechi de auzit, să audă.

¹⁰ Și discipolii au venit și i-au spus: De ce le vorbești în parabole?

¹¹ Iar el a răspuns și le-a zis: Pentru că vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției cerului, dar lor nu le este dat.

¹² Fiindcă celui ce are i se va da și va avea din abundență; dar celui ce nu are, de la el se va lua și ce are.

¹³ Din această cauză le vorbesc în parabole, pentru că ei văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

¹⁴ Și în ei este împlinită profeția lui Isaia, care spune: Cu auzul veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe.

¹⁵ Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat și urechile lor sunt greoaie la auzire și au închis ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec.

¹⁶ Dar binecuvântați sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud.

¹⁷ Fiindcă adevărat vă spun că mulți profeti și oameni drepti au dorit să vadă ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă ce auziți voi și nu au auzit.

¹⁸ Voi așadar ascultați parabola semănătorului.

¹⁹ Orice om când aude cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel ce a primit sămânța lângă drum.

²⁰ Iar cel ce a primit sămânța în locuri pietroase, acesta este cel ce aude cuvântul și îl primește imediat cu bucurie;

²¹ Dar nu are rădăcină în el, ci ține până la un timp; și când se întâmplă necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnește.

²² Și cel ce a primit sămânța între spini, acesta este cel ce aude cuvântul; și îngrijorarea acestei lumi și înșelătoria bogățiilor înăbușă cuvântul și el devine neroditor.

²³ Dar cel ce a primit sămânța în pământul bun, acesta este cel ce aude cuvântul și înțelege; care de asemenea aduce rod și face unul o sută, altul șazeci, altul treizeci.

²⁴ Le-a pus înaintea altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în câmpul lui.

²⁵ Dar, pe când dormeau oamenii, a venit dușmanul lui și a semănat neghine în grâu și a plecat.

²⁶ Iar când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, atunci au apărut și neghinele.

²⁷ Așa că robii stăpânului au venit și i-au spus: Domnule, nu ai semănat sămânță bună în câmpul tău? De unde are așadar neghine?

²⁸ El le-a spus: Un dușman a făcut aceasta. Iar robii i-au spus: Voiești dar să mergem să le strângem?

²⁹ Dar el a spus: Nu; ca nu cumva, strângând neghinele să dezrădăcinați și grâul împreună cu ele.

³⁰ Lăsați-le să crească împreună amândouă până la seceriș; și la timpul secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți întâi neghinele și legați-le în snopi să le ardeți; dar grâul adunați-l în grânarul

meu.

³¹ A pus înaintea lor altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă unui grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său;

³² Care, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar după ce a crescut, este cea mai mare între ierburi și se face un copac, încât păsările cerului vin și cuibăresc în ramurile lui.

³³ Le-a spus altă parabolă: Împărăția cerului se aseamănă cu dospeala, pe care o femeie a luat-o și a ascuns-o în trei măsurile de făină, până a dospit totul.

³⁴ Toate acestea le-a spus Isus mulțimilor în parabole; și fără parabolă nu le vorbea.

³⁵ Ca să se împlinescă ce fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide gura în parabole; voi rosti lucruri ținute în taină de la întemeierea lumii.

³⁶ Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă; și discipolii lui au venit la el, spunând: Explică-ne parabola neghinelor din câmp.

³⁷ Iar el a răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului;

³⁸ Câmpul este lumea; sămânța bună sunt copiii împărăției; dar neghinele sunt copiii celui rău.

³⁹ Iar dușmanul care i-a semănat este diavolul; secerișul este sfârșitul lumii; și secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰ Așadar după cum neghinele sunt strânse și arse în foc, așa va fi la sfârșitul acestei lumi.

⁴¹ Fiul omului va trimite înainte pe îngerii săi și vor strânge din împărăția lui toate cele ce poticnesc

și pe cei ce fac nelegiuire;

⁴² Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

⁴³ Atunci cei drepecți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

⁴⁴ Din nou, împărăția cerului este asemănătoare unui tezaur ascuns într-un câmp; pe care, când un om îl găsește îl ascunde și de bucuria lui se duce și vinde tot ce are și cumpără câmpul acela.

⁴⁵ Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu un om, un comerciant, care caută perle frumoase;

⁴⁶ Care după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și a vândut tot ce a avut și a cumpărat-o.

⁴⁷ Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu o plasă aruncată în mare și care a adunat din fiecare fel,

⁴⁸ Pe care, după ce a fost plină, au scos-o la țarm și au șezut și au strâns în vase ce era bun, dar au aruncat ce era stricat.

⁴⁹ Astfel va fi la sfârșitul lumii; îngerii vor ieși și vor reteza pe cei stricați din mijlocul dreptilor,

⁵⁰ Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

⁵¹ Isus le-a spus: Ați înțeles toate acestea? Ei i-au spus: Da, Doamne.

⁵² Atunci el le-a spus: Din această cauză fiecare scrib învățat despre împărăția cerului este asemănător unui om gospodar, care scoate din tezaurul lui lucruri noi și vechi.

⁵³ Și s-a întâmplat că după ce a terminat Isus parabolele acestea, a plecat de acolo.

⁵⁴ Și după ce a venit în patria sa, îi învăța în sina-

goga lor, într-atât că ei erau înmărmuriți și spuneau: De unde are acest om această înțelepciune și faptele puternice?

⁵⁵ Nu este acesta fiul tâmplarului? Nu este mama lui numită Maria; și frații lui, Iacov și Iose și Simon și Iuda?

⁵⁶ Și nu sunt toate surorile lui cu noi? Atunci de unde are acest om toate acestea?

⁵⁷ Și s-au poticnit de el. Dar Isus le-a spus: Un profet nu este disprețuit decât în patria sa și în casa lui.

⁵⁸ Și nu a făcut multe fapte puternice acolo din cauza necredinței lor.

14

¹ În acel timp, Irod, tetrarhul, a auzit de faima lui Isus;

² Și a spus servitorilor săi: Acesta este Ioan Baptist. El a înviat dintre morți; și din această cauză se arată fapte puternice în el.

³ Fiindcă Irod prinsese pe Ioan și îl legase și îl pusese în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său, Filip.

⁴ Fiindcă Ioan i-a spus: Nu îți este legiuit să o ai.

⁵ Și voind să îlucidă, se temea de mulțimi, pentru că îl considerau *pe Ioan* ca profet.

⁶ Dar când s-a ținut ziua nașterii lui Irod, fiica Irodiadei a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod.

⁷ De aceea el i-a promis cu jurământ că îi va da orice va cere.

⁸ Și fiind instruită dinainte de mama ei, a spus: Dă-mi aici, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.

⁹ Și împăratul s-a întristat; cu toate acestea, din cauza jurământului și a celor ce ședea la masă cu el, a poruncit să i-l dea.

¹⁰ Și a trimis și a decapitat pe Ioan în închisoare.

¹¹ Și capul lui a fost adus pe o tavă și dat fetei; și l-a dus mamei ei.

¹² Și discipolii lui au venit și au luat trupul și l-au îngropat și s-au dus și i-au spus lui Isus.

¹³ Isus, când a auzit, a plecat de acolo cu o corabie într-un loc pustiu, deoparte; și când oamenii au auzit, l-au urmat pe jos afară din cetăți.

¹⁴ Și Isus a mers și a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

¹⁵ Și pe când se făcea seară, discipolii lui au venit la el, spunând: Acesta este un loc pustiu și timpul este de acum trecut; trimite oamenii ca să se ducă prin sate și să își cumpere de mâncare.

¹⁶ Dar Isus le-a spus: Ei nu trebuie să plece; dați-le voi să mănânce.

¹⁷ Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.

¹⁸ Și el a spus: Aduceți-le aici la mine.

¹⁹ Și a poruncit mulțimilor să șadă pe iarbă și a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer a binecuvântat; și frângând a dat pâinile discipolilor, iar discipolii mulțimilor.

²⁰ Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile rămase douăsprezece coșuri pline.

²¹ Și cei ce mâncaseră erau cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii.

²² Și imediat Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o corabie și să treacă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el dădea drumul

mulțimilor.

²³ Și după ce a dat drumul mulțimilor, a urcat pe un munte să se roage, la o parte; și pe când s-a făcut seară, era acolo singur.

²⁴ Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată de valuri; fiindcă vântul era împotriva.

²⁵ Și Isus a mers la ei în a patra gardă din noapte, umblând pe mare.

²⁶ Și când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat, spunând: Este un duh; și de frică au strigat.

²⁷ Dar imediat Isus le-a vorbit, spunând: Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți!

²⁸ Și Petru i-a răspuns și a zis: Doamne, dacă ești tu, cheamă-mă să vin la tine pe apă.

²⁹ Iar el a spus: Vino! Și coborând din corabie, Petru a umblat pe apă să meargă la Isus.

³⁰ Dar văzând vântul furtunos, i-a fost teamă; și începând să se scufunde a strigat, spunând: Doamne, salvează-mă.

³¹ Și imediat Isus a întins mâna și l-a apucat și i-a spus: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

³² Și după ce au intrat în corabie, vântul a încetat.

³³ Atunci cei ce erau în corabie au venit și i s-au închinat, spunând: Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu.

³⁴ Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului.

³⁵ Și când bărbații din locul acela l-au recunoscut, au trimis în întreg ținutul acela de jur împrejur și au adus la el pe toți cei ce erau bolnavi.

³⁶ Și l-au implorat ca numai să se atingă de marginea hainei lui; și toți câți s-au atins au fost

complet însănătoșiți.

15

¹ Atunci au venit la Isus scribi și farisei care erau din Ierusalim, spunând:

² De ce discipolii tăi încalcă tradiția bătrânilor? Fiindcă nu își spală mâinile când mănâncă pâine.

³ Iar el a răspuns și le-a zis: De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu datorită tradiției voastre?

⁴ Fiindcă Dumnezeu a poruncit, spunând: Onorează pe tatăl și pe mama ta; și, Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară.

⁵ Dar voi spuneți: Oricine ar spune tatălui ori mamei: Orice ți-ar fi de folos la mine este un dar;

⁶ Și astfel va fi liber să nu onoreze pe tatăl și pe mama lui. Astfel ați făcut porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza tradiției voastre.

⁷ Fățarnicilor, bine a profețit Isaia despre voi, spunând:

⁸ Acest popor se apropie de mine cu gura lor și mă onorează cu buzele lor; dar inima lor este departe de mine.

⁹ Dar în zadar mi se închină, învățând pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor.

¹⁰ Și a chemat mulțimea și le-a spus: Auziți și înțelegeți;

¹¹ Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.

¹² Atunci au venit discipolii lui și i-au spus: Știi că fariseii s-au poticnit după ce au auzit acest cuvânt?

¹³ Dar el a răspuns și a zis: Orice plantă pe care nu a sădit-o Tatăl meu cel ceresc, va fi dezrădăcinată.

14 Lăsați-i; ei sunt călăuze oarbe ale orbilor. Și dacă orbul călăuzește pe orb, vor cădea amândoi în groapă.

15 Atunci Petru a răspuns și i-a zis: Explică-ne parabola aceasta.

16 Și Isus a spus: Sunteți și voi încă fără de înțelegere?

17 Încă nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pântece și apoi este aruncat afară în hazna?

18 Dar cele care ies din gură vin din inimă; și ele spurcă omul.

19 Fiindcă din inimă ies gânduri rele, ucideri, adultere, curvii, hoții, mărturii false, blasfemii;

20 Acestea sunt cele ce spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.

21 Atunci Isus a ieșit de acolo și s-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22 Și iată, o femeie din Canaan a ieșit din aceleași ținuturi și a strigat către el, spunând: Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un drac.

23 Dar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și discipolii lui, venind la el, l-au implorat, spunând: Trimite-o de aici fiindcă strigă după noi.

24 Iar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.

25 Atunci ea a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, ajută-mă.

26 Iar el a răspuns și a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței.

27 Dar ea a spus: Adevărat, Doamne, totuși cățeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.

28 Atunci Isus a răspuns și i-a zis: O, femeie, mare este credința ta, făcă-ți-se precum voiești. Și fiica ei a fost vindecată din ora aceea.

29 Și Isus a plecat de acolo și a venit lângă marea Galileii; și a urcat pe munte și a șezut acolo.

30 Și au venit la el mulțimi mari, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alții; și i-au aruncat la picioarele lui Isus și i-a vindecat;

31 Încât mulțimea se minuna, văzând că muții vorbesc, ciungii sunt făcuți sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd; și glorificau pe Dumnezeuul lui Israel.

32 Atunci Isus i-a chemat pe discipolii săi și a spus: Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce; și refuz să le dau drumul postind, ca nu cumva să cadă de oboseală pe cale.

33 Și discipolii săi i-au spus: De unde să luăm așa multe pâini în pustie, încât să săturăm așa mulțime mare?

34 Și Isus le-a spus: Câte pâini aveți? Și au răspuns: Șapte și câțiva peștișori.

35 Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pământ.

36 Și a luat cele șapte pâini și peștii, a adus mulțumiri, a frânt și le-a dat discipolilor lui; și discipolii, mulțimilor.

37 Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile care au rămas șapte coșuri pline.

38 Și cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copii.

39 Și a dat drumul mulțimilor și s-a îmbarcat într-o corabie și a venit în ținuturile Magdalei.

16

¹ Fariseii și cu saducheii au venit; și ispitindu-l, îi cereau să le arate un semn din cer.

² Iar el a răspuns și le-a zis: Când este seară spuneți: Vine vreme frumoasă, pentru că cerul este roșu.

³ Și dimineața: Astăzi vine furtună, fiindcă cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți să o deosebiți; dar semnele timpurilor nu *le* puteți?

⁴ O generație stricată și adulteră caută un semn; dar semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona. Și i-a lăsat și a plecat.

⁵ Și când discipolii lui au ajuns de cealaltă parte, uitaseră să ia pâini.

⁶ Atunci Isus le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de dospeala fariseilor și a saducheilor.

⁷ Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că nu am luat pâini.

⁸ Iar Isus înțelegând le-a spus: Puțin credincioșilor, de ce discutați între voi că nu ați luat pâini?

⁹ Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele cinci pâini ale celor cinci mii și câte coșuri ați luat?

¹⁰ Nici de cele șapte pâini ale celor patru mii și câte coșuri ați luat?

¹¹ Cum nu înțelegeți că nu despre pâini vă vorbeam, ci ca să vă păziți de dospeala fariseilor și a saducheilor?

¹² Atunci au înțeles că nu le-a poruncit să se păzească de dospeala pâinii, ci de doctrina fariseilor și a saducheilor.

¹³ Când Isus a venit în părțile Cezareii Filipi, a întrebat pe discipolii săi, spunând: Cine spun oamenii că sunt eu, Fiul omului?

14 Iar ei au spus: Unii, Ioan Baptist; și alții, Ilie; și alții, Ieremia, sau unul dintre profeți.

15 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu?

16 Și Simon Petru a răspuns și a zis: Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.

17 Și Isus a răspuns și i-a zis: Binecuvântat ești Simon Bar-Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în cer.

18 Și de asemenea îți spun că tu ești Petru și pe această stâncă voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor învinge.

19 Și îți voi da cheile împărăției cerului; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.

20 Atunci a poruncit discipolilor săi să nu spună nimănui că el este Isus, Cristosul.

21 De atunci a început Isus să arate discipolilor săi, că el trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe lucruri din partea bătrânilor și a marilor preoți și a scribilor și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.

22 Atunci Petru l-a luat și a început să îl mustre, spunând: Departe de tine, Doamne, să nu ți se întâmple așa ceva.

23 Dar s-a întors și i-a spus lui Petru: Du-te înapoia mea, Satan; tu îmi ești poticnire, pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.

24 Atunci Isus a spus discipolilor săi: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.

25 Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va

pierde; și oricine își va pierde viața pentru mine, o va găsi.

²⁶ Căci ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume și își va pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

²⁷ Fiindcă Fiul omului va veni în gloria Tatălui său cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia conform faptelor sale.

²⁸ Adevărat vă spun: Sunt unii, care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte până nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa.

17

¹ Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui; și îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte.

² Și a fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui erau albe ca lumina.

³ Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.

⁴ Atunci Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Doamne, este bine pentru noi să fim aici; dacă voiești, să facem aici trei corturi: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

⁵ Pe când el încă vorbea, iată, un nor strălucitor i-a umbrit; și iată, o voce din nor care spunea: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l!

⁶ Și când au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor la pământ și s-au temut foarte mult.

⁷ Și Isus a venit și i-a atins și a spus: Ridicați-vă și nu vă temeți.

⁸ Și când și-au ridicat ochii, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Isus.

⁹ Și pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, spunând: Nu spuneți nimănui viziunea, până ce Fiul omului este înviat dintre morți.

¹⁰ Și discipolii săi l-au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?

¹¹ Și Isus răspunzând le-a zis: Ilie, într-adevăr, va veni întâi și va restaura toate.

¹² Dar vă spun că: Ilie a venit deja și nu l-au cunoscut, ci i-au făcut orice au voit. Tot așa și Fiul omului va suferi din partea lor.

¹³ Atunci discipolii au înțeles că le vorbise despre Ioan Baptist.

¹⁴ Și când au venit la mulțime, a venit la el un om, îngenunchind înaintea lui și spunând:

¹⁵ Doamne, ai milă de fiul meu, fiindcă este lunatic și chinuit îngrozitor; fiindcă deseori cade în foc și deseori în apă.

¹⁶ Și l-am adus la discipolii tăi și nu au putut să îl vindece.

¹⁷ Atunci Isus a răspuns și a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la mine.

¹⁸ Și Isus l-a muștrat și dracul a ieșit din el; și copilul a fost vindecat chiar din ora aceea.

¹⁹ Atunci discipolii au venit la Isus, la o parte și au zis: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?

²⁰ Și Isus le-a spus: Din cauza necredinței voastre; fiindcă adevărat vă spun: Dacă aveți credință cât un grăunte de muștar, îi veți spune acestui munte: Mută-te de aici acolo; și se va muta; și nimic nu vă va fi imposibil.

²¹ Dar acest fel de draci nu iese decât prin rugăciune și postire.

²² Și pe când stăteau în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va fi trădat și *predat* în mâinile oamenilor;

²³ Și îl vor ucide și a treia zi va fi înviat. Și au fost foarte întristați.

²⁴ Și când au ajuns în Capernaum, cei ce primeau taxa au venit la Petru și au spus: Învățătorul vostru nu plătește taxa?

²⁵ Iar el a spus: Ba da. Și când a intrat în casă, Isus l-a întâmpinat, spunând: Ce gândești tu, Simone? Împărații pământului de la cine iau vamă sau taxă? De la copiii lor sau de la străini?

²⁶ Petru i-a spus: De la străini. Iar Isus i-a zis: Așadar copiii sunt scutiți.

²⁷ Cu toate acestea, ca nu cumva să îi poticnim, du-te la mare și aruncă un cârlig și scoate peștele care va veni primul; și deschizându-i gura, vei găsi un ban; pe acela ia-l și dă-l lor pentru mine și pentru tine.

18

¹ În același timp, discipolii au venit la Isus, spunând: Cine este cel mai mare în împărăția cerului?

² Și Isus a chemat la el un copilaș și l-a pus în mijlocul lor,

³ Și a zis: Adevărat vă spun: Dacă nu vă întoarceți și nu deveniți precum copilașii, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

⁴ De aceea oricine se va umili ca acest copilaș, acela este cel mai mare în împărăția cerului.

⁵ Și oricine va primi un astfel de copilăș în numele meu, pe mine mă primește.

⁶ Dar oricine va poticni pe unul dintre acești micuți care cred în mine, ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării.

⁷ Vai lumii din cauza poticnirilor! Fiindcă poticniri trebuie să vină; dar vai celui om prin care vine poticnirea.

⁸ De aceea dacă mâna ta sau piciorul tău te poticnește, taie-le și aruncă-le de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât având două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic.

⁹ Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l și aruncă-l de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață cu un ochi, decât având doi ochi, să fii aruncat în focul iadului.

¹⁰ Fiți atenți să nu disprețuiți pe niciunul dintre acești micuți; fiindcă vă spun că: În cer, îngerii lor văd totdeauna fața Tatălui meu care este în cer.

¹¹ Fiindcă Fiul omului a venit să salveze ce era pierdut.

¹² Ce gândiți voi? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă și se duce pe munte și o caută pe cea rătăcită?

¹³ Și dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun, se bucură mai mult de aceea, decât de cele nouăzeci și nouă care nu au rătăcit.

¹⁴ Tot așa, nu este voia Tatălui vostru care este în cer ca unul dintre acești micuți să piară.

¹⁵ Mai mult, dacă fratele tău va încălca legea

împotriva ta, du-te și spune-i greșeala lui între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.

¹⁶ Dar dacă refuză să asculte, mai ia cu tine unul sau doi, pentru ca fiecare cuvânt să fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori.

¹⁷ Iar dacă neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va neglija să asculte și biserica, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

¹⁸ Adevărat vă spun: Orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

¹⁹ Din nou vă spun că: Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ în legătură cu orice lucru să îl ceară, acesta le va fi făcut de Tatăl meu care este în cer.

²⁰ Fiindcă unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor.

²¹ Atunci Petru a venit la el și a spus: Doamne, cât de des să păcătuiescă fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? Până la șapte ori?

²² Isus i-a spus: Nu îți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

²³ De aceea împărăția cerului se aseamănă cu un împărat care a voit să facă socoteala cu robii săi.

²⁴ Și când a început să facă socoteala i-a fost adus unul care îi datora zece mii de talanți.

²⁵ Dar fiindcă el nu avea cu ce plăti, domnul lui a poruncit să fie vândut el și soția lui și copiii și tot ce avea și să fie făcută plata.

²⁶ Atunci robul s-a prosternat și i s-a închinat, spunând: Domnule, ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul.

²⁷ Atunci domnul acelu rob, făcându-i-se milă, i-a dat drumul și i-a iertat datoria.

²⁸ Dar robul acela a ieșit și a găsit pe unul dintre părtașii lui de robie, care îi datora o sută de dinari; și apucându-l, îl strângea de gât, spunând: Plătește-mi ce îmi ești dator.

²⁹ Atunci părtașul lui de robie a căzut la picioarele lui și l-a implorat, spunând: Ai răbdare cu mine și îți voi plăti tot.

³⁰ Dar el a refuzat; și s-a dus și l-a aruncat în închisoare, până va plăti datoria.

³¹ Dar când părtașii lui de robie au văzut cele făcute, au fost foarte întristați și au venit și au spus domnului lor toate cele făcute.

³² Atunci domnul lui, după ce l-a chemat, i-a spus: Rob stricat, ți-am iertat toată datoria aceea fiindcă m-ai implorat;

³³ Nu trebuia să ai și tu milă de părtașul tău de robie, întocmai cum am avut eu milă de tine?

³⁴ Și domnul lui s-a înfuriat și l-a predat chinuito-rilor, până când va plăti tot ce i-a datorat.

³⁵ Tot așa vă va face și Tatăl meu ceresc, dacă nu iertați din inimile voastre, fiecare, fratelui său, fărădelegile lor.

19

¹ Și s-a întâmplat după ce Isus a terminat aceste cuvinte, că a plecat din Galileea și a venit în ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan;

² Și l-au urmat mulțimi mari; și acolo i-a vindecat.

³ Fariseii de asemenea au venit la el, ispitindu-l și spunându-i: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui pentru orice motiv?

⁴ Iar el a răspuns și le-a zis: Nu ați citit că cel care i-a făcut, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască?

⁵ Și a spus: Din această cauză va lăsa un bărbat pe tată și pe mamă și se va lipi de soția sa; și cei doi vor fi un singur trup.

⁶ Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. De aceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.

⁷ Iar ei i-au spus: De ce atunci a poruncit Moise să dea o carte de despărțire și să divorțeze de ea?

⁸ Dar el le-a spus: Moise v-a permis să divorțați de soțiile voastre din cauza împietririi inimilor voastre; dar nu a fost așa de la început.

⁹ Și vă spun: Oricine va divorța de soția lui, în afară de motiv de curvie și se va căsători cu alta, comite adulter; și cine se căsătorește cu cea divorțată, comite adulter.

¹⁰ Discipolii lui îi spun: Dacă astfel stau lucrurile cu omul și soția, nu este bine a se căsători.

¹¹ Dar el le-a spus: Nu toți primesc acest cuvânt, ci numai cei cărora le este dat.

¹² Fiindcă sunt fameni care au fost născuți așa din pânțele mamei; și sunt fameni care au fost făcuți fameni de către oameni; și sunt fameni care ei înșiși s-au făcut fameni din cauza împărăției cerului. Cine este în stare să primească, să primească.

¹³ Atunci i s-au adus copilași ca să pună mâinile peste ei și să se roage; și discipolii i-au muștrat.

¹⁴ Dar Isus a spus: Lăsați copilașii să vină la mine

și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția cerului.

¹⁵ Și a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.

¹⁶ Și iată, unul a venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce lucru bun să fac ca să am viață eternă?

¹⁷ Și i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu; dar dacă voiești să intri în viață, ține poruncile.

¹⁸ El i-a spus: Care? Isus a spus: Să nu ucizi, Să nu comiți adulter, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă;

¹⁹ Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.

²⁰ Tânărul i-a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea; ce îmi mai lipsește?

²¹ Isus i-a spus: Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde ce ai și dă la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.

²² Dar după ce tânărul a auzit acel cuvânt, a plecat întristat; fiindcă avea multe averi.

²³ Atunci Isus le-a spus discipolilor săi: Adevărat vă spun că: Greu va intra un bogat în împărăția cerului.

²⁴ Și vă spun din nou: Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

²⁵ Când au auzit discipolii lui, au fost uimiți peste măsură, spunând: Atunci cine poate fi salvat?

²⁶ Dar Isus i-a privit și le-a spus: La oameni, aceasta este imposibil; dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

²⁷ Atunci a răspuns Petru și i-a zis: Iată, noi am

lăsat toate și te-am urmat; așadar ce va fi cu noi?

²⁸ Iar Isus le-a spus: Adevărat vă spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului va șede pe tronul gloriei sale, voi de asemenea veți șede pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

²⁹ Și fiecare om care a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri pentru numele meu, va primi însutit și va moșteni viața veșnică.

³⁰ Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă; iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

20

¹ Fiindcă împărăția cerului se aseamănă cu un om gospodar, care a ieșit devreme dimineața să angajeze lucrători în via lui.

² Și după ce s-a învoit cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.

³ Și a ieșit pe la ora a treia și a văzut pe alții stând în picioare fără lucru în piață.

⁴ Și le-a spus: Duceți-vă și voi în vie și vă voi da ce este drept. Și s-au dus.

⁵ A ieșit din nou pe la ora a șasea și pe la ora a nouă și a făcut la fel.

⁶ Și pe la ora a unsprezecea a ieșit și a găsit pe alții stând în picioare fără lucru și le-a spus: De ce stați aici în picioare toată ziua fără lucru?

⁷ Iar ei i-au răspuns: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. Iar el le-a spus: Duceți-vă și voi în vie; și veți primi ce este drept.

⁸ Și când s-a făcut seară, domnul viei i-a spus administratorului său: Cheamă lucrătorii și dă-le

plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi.

⁹ Și când au venit angajații de pe la ora a unsprezecea, au primit fiecare câte un dinar.

¹⁰ Dar când au venit primii, presupuneau că vor primi mai mult; dar au primit de asemenea fiecare câte un dinar.

¹¹ Și când au primit, cârteau împotriva stăpânului casei,

¹² Spunând: Aceștia, ultimii, nu au lucrat decât o oră și i-ai făcut egali cu noi, care am dus greul și arșița zilei.

¹³ Dar el a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene, nu îți fac nicio nedreptate; nu te-ai învoit cu mine cu un dinar?

¹⁴ Ia ce este al tău și pleacă; voiesc să plătesc acestuia ultim, ca și ție.

¹⁵ Nu îmi este legiuit să fac ce voiesc cu ce este al meu? Este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun?

¹⁶ Astfel că aceia din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă; fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.

¹⁷ Și Isus, urcând la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece discipoli deoparte, pe cale și le-a spus:

¹⁸ Iată, urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi trădat și *predat* marilor preoți și scribilor și îl vor condamna la moarte,

¹⁹ Și îl vor preda neamurilor să îl batjocorească și să îl biciuiască și să îl crucifice; și a treia zi va învia.

²⁰ Atunci a venit la el mama copiilor lui Zebedei, cu fiii ei, închinându-se și dorind ceva anume de la el.

²¹ Și el i-a spus: Ce voiești? Iar ea i-a spus: Permite ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta ta și altul la stânga, în împărăția ta.

²² Dar Isus răspunzând a zis: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl voi bea eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? Ei i-au spus: Putem.

²³ Iar el le-a spus: Într-adevăr, veți bea paharul meu, și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a șede la dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit de Tatăl meu.

²⁴ Și după ce au auzit cei zece, au fost foarte supărați pe cei doi frați.

²⁵ Dar Isus i-a chemat și a spus: Știți că domnitorii neamurilor exercită domnie asupra lor și cei mari exercită autoritate asupra lor.

²⁶ Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare între voi, să vă fie servitor;

²⁷ Și oricine voiește să devină primul între voi, să vă fie rob;

²⁸ Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți.

²⁹ Și pe când ieșeau din Ierihon, o mare mulțime l-a urmat.

³⁰ Și, iată, doi orbi șezând lângă drumul mare, când au auzit că trece Isus, au strigat, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

³¹ Și mulțimea îi muștra pentru că trebuiau să tacă; dar strigau mai tare, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

³² Și Isus s-a oprit și i-a chemat și a spus: Ce voți

să vă fac?

³³ Iar ei i-au spus: Doamne, să ne fie deschiși ochii.

³⁴ Și Isus, făcându-i-se milă, le-a atins ochii; și îndată ochii lor și-au primit vederea; și ei l-au urmat.

21

¹ Și când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, la muntele Măslinilor, atunci Isus a trimis înainte doi discipoli,

² Spunându-le: Mergeți în satul dinaintea voastră și imediat veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la mine.

³ Și dacă cineva vă spune ceva, veți zice: Domnul are nevoie de ei; și imediat îi va trimite.

⁴ Toată aceasta s-a făcut ca să se îplinească ce fusese spus prin profetul, care a zis:

⁵ Spuneți fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și șezând pe o măgăriță și pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.

⁶ Și discipolii s-au dus și au făcut precum le poruncise Isus.

⁷ Și au adus măgărița și măgărușul și și-au pus peste ei hainele și l-au așezat pe ele.

⁸ Și o mulțime foarte mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

⁹ Și mulțimile care mergeau înainte și care veneau în urmă strigau, spunând: Osana Fiului lui David; Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului. Osana în cele preînalte.

¹⁰ Și când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, spunând: Cine este acesta?

¹¹ Și mulțimile spuneau: Acesta este Isus, profetul din Nazaretul Galileii.

¹² Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a aruncat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,

¹³ Și le-a spus: Este scris: Casa mea se va chema casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

¹⁴ Și orbii și șchiopii au venit la el în templu; și i-a vindecat.

¹⁵ Și când preoții de seamă și scribii au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în templu și spunând: Osana Fiului lui David, s-au supărat foarte mult,

¹⁶ Și i-au spus: Auzi ce spun aceștia? Și Isus le-a zis: Da, nu ați citit niciodată: Din gura pruncilor și a celor ce sug ți-ai împlinit laudă?

¹⁷ Și i-a lăsat și a ieșit din cetate în Betania; și a înnoptat acolo.

¹⁸ Și dimineața pe când se întorcea în cetate, a flămânzit.

¹⁹ Și când a văzut un smochin pe cale, a venit la el și nu a găsit nimic în el decât numai frunze și i-a spus: Să nu mai fie rod în tine de acum încolo pentru totdeauna. Și imediat smochinul s-a uscat.

²⁰ Și când au văzut discipolii s-au minunat, spunând: Cât de repede s-a uscat smochinul!

²¹ Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiti, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci chiar dacă spuneți

acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; se va face.

²² Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.

²³ Și după ce a intrat în templu, preoții de seamă și bătrânii poporului au venit la el pe când învăța poporul și au spus: Cu ce autoritate faci tu aceasta? Și cine ți-a dat această autoritate?

²⁴ Și Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru, pe care dacă mi-l veți spune, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac aceste lucruri.

²⁵ Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer, sau de la oameni? Dar ei discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, ne va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

²⁶ Dar dacă vom spune: De la oameni; ne temem de popor; fiindcă toți îl consideră pe Ioan ca profet.

²⁷ Și i-au răspuns lui Isus și au zis: Nu putem spune. Și el le-a spus: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

²⁸ Dar ce gândiți voi? Un om avea doi fii; și a venit la primul și a spus: Fiule, du-te, lucrează astăzi în via mea.

²⁹ Iar el a răspuns și a zis: Refuz să mă duc; dar pe urmă, s-a pocăit și s-a dus.

³⁰ Și a venit la al doilea și a spus tot așa. Și el a răspuns și a zis: Eu mă duc, domnule. Și nu s-a dus.

³¹ Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? Iar ei i-au spus: Primul. Isus le-a zis: Adevărat vă spun că: Vameșii și curvele merg în împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră.

³² Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut; dar vameșii și curvele l-au crezut;

și voi, văzând aceasta, nu v-ați pocăit mai apoi ca să îl credeți.

³³ Ascultați altă parabolă: Era un anume gospodar care a sădit o vie. Și a împrejmuit-o cu un gard și a săpat un teasc în ea și a zidit un turn. Și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată;

³⁴ Și când anotimpul roadelor s-a apropiat, a trimis pe robii săi la viticultori, ca să primească din roadele acesteia.

³⁵ Dar viticultorii i-au prins pe robii lui și pe unul l-au bătut și pe altul l-au ucis, iar pe altul l-au împroșcat cu pietre.

³⁶ Din nou a trimis alți robi, mai mulți decât primii; iar ei le-au făcut la fel.

³⁷ Dar în cele din urmă a trimis la ei pe fiul său, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.

³⁸ Dar viticultorii, văzând pe fiul, au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și să punem stăpânire pe moștenirea lui.

³⁹ Și l-au prins și l-au scos în afara viei și l-au ucis.

⁴⁰ Așadar când vine domnul viei, ce va face el acelor viticultori?

⁴¹ Ei îi spun: Pe oamenii aceia răi îi va nimici groaznic și își va arenda via altor viticultori, care îi vor da roadele la timpurile lor.

⁴² Isus le-a spus: Nu ați citit niciodată în scripturi: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei; DOMNUL a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri?

⁴³ Din această cauză vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unei națiuni care va aduce roadele ei.

⁴⁴ Și oricine va cădea peste această piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea, îl va spulbera.

⁴⁵ Și când preoții de seamă și fariseii au auzit parabolele lui, au priceput că Isus vorbea despre ei.

⁴⁶ Și au căutat să pună mâna pe el *dar* s-au temut de mulțimi, pentru că îl considerau ca profet.

22

¹ Și Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin parabole și spunea:

² Împărăția cerului se aseamănă cu un anumit împărat, care a făcut nuntă fiului său;

³ Și a trimis pe robii săi să cheme pe cei invitați la nuntă; dar aceștia au refuzat să vină.

⁴ Din nou a trimis alți robi, zicând: Spuneți celor ce au fost invitați: Iată, am pregătit prânzul meu; boii mei și dobitoacele îngrășate sunt tăiate și toate lucrurile sunt gata; veniți la nuntă.

⁵ Dar, fără să le pese, au plecat, unul la câmpul lui, altul la comerțul lui.

⁶ Și ceilalți au pus mâna pe robii lui; și i-au ocărât și i-au ucis.

⁷ Dar când a auzit împăratul, s-a înfuriat; și și-a trimis oștirile și a nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea.

⁸ Apoi a spus robilor săi: Nunta este gata; dar cei ce au fost invitați nu au fost demni.

⁹ De aceea duceți-vă la drumurile mari și chemați la nuntă cât de mulți veți găsi.

¹⁰ Și acei robi au ieșit la drumurile mari și au adunat pe toți câți au găsit, deopotrivă răi și buni; și nunta a fost umplută de oaspeți.

¹¹ Și când împăratul a intrat să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat cu haină de nuntă.

¹² Și i-a spus: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Dar el era fără cuvinte.

¹³ Atunci împăratul a spus servitorilor: Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹⁴ Fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

¹⁵ Atunci fariseii s-au dus și au ținut sfat cum să îl prindă în cuvinte.

¹⁶ Și au trimis la el pe discipolii lor cu irodienii, spunând: Învățătorule, știm că ești adevărat și îți înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor.

¹⁷ Spune-ne atunci: Ce părere ai? Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?

¹⁸ Dar Isus pricepând stricăciunea lor, a spus: De ce mă ispitiți, fățarnicilor?

¹⁹ Arătați-mi moneda pentru taxă. Și i-au adus un dinar.

²⁰ Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție?

²¹ Iar ei i-au spus: Al Cezarului. Atunci el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

²² Când au auzit, s-au minunat și l-au lăsat și s-au dus.

²³ În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere și l-au întrebat,

²⁴ Spunând: Învățătorule, Moise a spus: Dacă

moare un bărbat neavând copii, fratele lui să se căsătorească cu soția lui și să ridice sămânță fratelui său.

²⁵ Și erau cu noi șapte frați: și primul, după ce s-a căsătorit, a murit; și neavând sămânță a lăsat pe soția lui fratelui său.

²⁶ Tot așa și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.

²⁷ Și la urma tuturor a murit și femeia.

²⁸ La înviere așadar, căruia din cei șapte îi va fi ea soție? Fiindcă toți au avut-o.

²⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Vă rătăciți, necunoscând nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

³⁰ Fiindcă la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

³¹ Dar în legătură cu învierea morților, nu ați citit ce v-a fost rostit de Dumnezeu, zicând:

³² Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob? Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii.

³³ Și când mulțimile au auzit, au fost înmărmurite de doctrina lui.

³⁴ Dar când au auzit fariseii că a astupat gura saducheilor, s-au adunat împreună.

³⁵ Atunci unul dintre ei, un învățător al legii, l-a întrebat, ispitindu-l și spunând:

³⁶ Învățătorule, care este marea poruncă în lege?

³⁷ Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.

³⁸ Aceasta este prima și marea poruncă.

³⁹ Și a doua, asemenea ei: Să iubești pe

aproapele tău ca pe tine însuși.

⁴⁰ De aceste două porunci atârnă toată legea și profeții.

⁴¹ Pe când fariseii erau adunați, Isus i-a întrebat,

⁴² Spunând: Ce gândiți voi despre Cristos? Al cui fiu este? Iar ei i-au spus: Al lui David.

⁴³ Iar el le-a spus: Cum atunci David, în duh, îl numește, Domn, spunând:

⁴⁴ DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău?

⁴⁵ Dacă atunci David îl numește Domn, cum este fiul lui?

⁴⁶ Și nimeni nu a fost în stare să îi răspundă un cuvânt, nici nu a cutezat nimeni din acea zi să îl mai întrebe ceva.

23

¹ Atunci Isus a vorbit mulțimilor și discipolilor săi,

² Spunând: Scribii și fariseii șed pe scaunul lui Moise;

³ De aceea toate, oricâte vă spun ei să țineți, *acestea* să le țineți și să le faceți; dar să nu faceți conform cu faptele lor; fiindcă ei spun și nu fac.

⁴ Fiindcă leagă sarcini grele și greu de purtat și le pun pe umerii oamenilor; dar ei, nici cu degetul lor, nu voiesc să le miște.

⁵ Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni; își fac filacterele late și își lătesc marginile hainelor;

⁶ Și le plac locurile de onoare la ospete și scaunele din față în sinagogi,

7 Și saluturile în piețe și să fie numiți de oameni Rabi, Rabi.

8 Dar voi, să nu fiți numiți Rabi; fiindcă unul este Stăpânul vostru, Cristos; și voi toți sunteți frați.

9 Și să nu numiți pe nimeni tatăl vostru, pe pământ; fiindcă unul singur este Tatăl vostru, care este în cer.

10 Nici să nu fiți numiți stăpâni; fiindcă unul singur este Stăpânul vostru, Cristos.

11 Dar cel ce este cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru.

12 Și oricine se va înălța pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se va umili, va fi înălțat.

13 Dar vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că închideți împărăția cerului înaintea oamenilor; fiindcă nici voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu îi lăsați să intre.

14 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că mâncați casele văduvelor și de ochii lumii faceți rugăciuni lungi; din această cauză veți primi mai mare damnare.

15 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că înconjurați marea și pământul să faceți un prozelit; și când l-ați făcut, îl faceți de două ori mai mult copilul iadului decât pe voi înșivă.

16 Vai vouă, călăuze oarbe, care spuneți: Oricine va jura pe templu, aceasta nu este nimic; dar oricine va jura pe aurul templului este dator.

17 Nebuni și orbi, fiindcă ce este mai mare, aurul sau templul care sfințește aurul?

18 Și oricine va jura pe altar, aceasta nu este nimic; dar oricine jură pe darul de pe altar, este dator.

19 Nebuni și orbi, căci care este mai mare, darul, sau altarul care sfințește darul?

20 De aceea oricine va jura pe altar, jură pe acesta și pe toate lucrurile de pe el.

21 Și oricine va jura pe templu, jură pe acesta și pe cel ce locuiește în el;

22 Și cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.

23 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că dați zeciuală din mentă și anis și chimen și ați lăsat nefăcute cele mai grele lucruri ale legii: judecata și mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și să nu le lăsați nefăcute pe celelalte.

24 Călăuze oarbe, care strecurați tântarul și înghițiți cămila.

25 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că faceți curat exteriorul paharului și al strachinei, dar în interior sunt pline de jecmănire și de necumpătare.

26 Fariseu orb, curăță întâi ceea ce este în interiorul paharului și al strachinei, pentru ca și exteriorul lor să fie curat.

27 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți asemănători unor morminte văruite, care, într-adevăr, se arată frumoase la exterior, dar în interior sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

28 Tot așa și voi, la exterior vă arătați drepti oamenilor, dar în interior sunteți plini de fățarnicie și de nelegiuire.

29 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că voi zidiți mormintele profetilor și înfrumusețați mormintele celor drepti,

³⁰ Și spuneți: Dacă am fi fost în zilele părinților noștri, nu ne-am fi făcut părtași cu ei la sângele profeților.

³¹ De aceea vă sunteți martori vouă înșivă că sunteți copiii celor ce au ucis profeții.

³² Umpleți și voi măsura părinților voștri!

³³ Șerpi, pui de vipere, cum să scăpați de damnarea iadului?

³⁴ Din această cauză, iată, eu vă trimit profeți și înțelepți și scribi; și pe unii dintre ei îi veți ucide și crucifica; și pe alții dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate;

³⁵ Ca să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

³⁶ Adevărat vă spun: Toate acestea vor veni asupra acestei generații.

³⁷ Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și împrști cu pietre pe cei trimiși la tine. Cât de des am voit să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi și ați refuzat.

³⁸ Iată, casa vă este lăsată pustie.

³⁹ Fiindcă vă spun: De acum înainte nicidecum nu mă veți mai vedea până când veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

24

¹ Și ieșind, Isus a plecat din templu; și discipolii lui au venit la el să îi arate clădirile templului.

² Dar Isus le-a spus: Nu vedeți toate acestea? Adevărat vă spun: Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

³ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând: Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?

⁴ Și Isus a răspuns și le-a zis: Luați seama să nu vă înșele cineva.

⁵ Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți îi vor înșela.

⁶ Și veți auzi de războaie și zvonuri de războaie; vedeți să nu fiți tulburați; fiindcă toate trebuie să se întâmple, dar încă nu este sfârșitul.

⁷ Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi foamete și molime și cutremure de pământ în diferite locuri.

⁸ Dar toate acestea sunt începutul durerilor.

⁹ Atunci vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui meu.

¹⁰ Și atunci mulți vor fi poticniți și se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

¹¹ Și mulți profeti falși se vor ridica și vor înșela pe mulți.

¹² Și pentru că nelegiuirea va abunda, dragostea celor mai mulți se va răci.

¹³ Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.

¹⁴ Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.

¹⁵ De aceea când veți vedea urâciunea pustiirii,

spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare în locul sfânt, (cine citește să înțeleagă);

¹⁶ Atunci, cei din Iudeea, să fugă în munți;

¹⁷ Cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, să ia vreun lucru din casa lui;

¹⁸ Și nici cel de pe câmp să nu se întorcă să își ia hainele.

¹⁹ Și vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile.

²⁰ Dar rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna sau într-un sabbat.

²¹ Fiindcă atunci va fi necaz mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată.

²² Și dacă acele zile nu ar fi scurtate, nicio făptură nu ar fi salvată; dar acele zile vor fi scurtate din cauza celor aleși.

²³ Atunci dacă cineva vă va spune: Iată, aici este Cristos, sau acolo; să nu credeți.

²⁴ Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne mari și minuni, încât să înșele, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși.

²⁵ Iată, v-am spus dinainte.

²⁶ De aceea dacă ei vă spun: Iată, este în pustie, nu vă duceți. Iată, este în cămăruțe tainice, nu credeți.

²⁷ Pentru că așa cum fulgerul vine de la răsărit și strălucește până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

²⁸ Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo se vor aduna vulturii.

²⁹ Imediat după necazul acelor zile, soarele va fi întunecat și luna nu își va da lumina și stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate;

³⁰ Și atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului; și atunci, toate semințiile pământului vor jeli și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și mare glorie;

³¹ Și va trimite pe îngerii săi cu mare sunet de trâmbiță și vor strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.

³² Acum învățați o parabolă a smochinului; când lăstarul lui este încă fraged și dă frunze, știți că vara este aproape.

³³ Tot așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, chiar la ușă.

³⁴ Adevărat vă spun: Această generație nicidecum nu va trece până se vor întâmpla toate acestea.

³⁵ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

³⁶ Dar, despre acea zi și oră, nu știe nimeni, nici îngerii din cer, ci numai Tatăl meu.

³⁷ Și așa cum au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului omului.

³⁸ Fiindcă, așa cum a fost în zilele dinainte de potop, mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă,

³⁹ Și nu au știut, până când a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului omului.

⁴⁰ Atunci, doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt lăsat.

⁴¹ Două femei vor măcina la moară; una va fi luată și cealaltă lăsată.

⁴² Vegheați așadar, pentru că nu știți în ce oră vine Domnul vostru.

⁴³ Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi

permis să îi fie spartă casa.

⁴⁴ Din această cauză fiți și voi pregătiți, pentru că la o astfel de oră la care nu vă gândiți, vine Fiul omului.

⁴⁵ Atunci cine este robul credincios și înțelept, pe care l-a pus domnul său peste casa lui, ca să le dea mâncarea la timp?

⁴⁶ Binecuvântat este acel rob, pe care domnul său, când vine, îl va găsi făcând astfel.

⁴⁷ Adevărat vă spun că îl va face stăpân peste toate averile sale.

⁴⁸ Dar dacă acel rob rău va spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină;

⁴⁹ Și va începe să îi bată pe părtașii de robie și să mănânce și să bea cu bețivii;

⁵⁰ Domnul aceluia rob va veni într-o zi când el nu se așteaptă la aceasta și la o oră pe care nu o știe,

⁵¹ Și îl va tăia în două și îi va rânduia partea cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

25

¹ Atunci împărăția cerului se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

² Și cinci dintre ele erau înțelepte și cinci fără minte.

³ Cele fără minte și-au luat candelile și nu au luat untdelemn cu ele;

⁴ Dar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelile lor.

⁵ În timp ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.

⁶ Și la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele; ieșiți-i în întâmpinare.

⁷ Atunci toate acele fecioare s-au ridicat și și-au pregătit candelile.

⁸ Și cele fără minte au spus celor înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, pentru că ni s-au stins candelile.

⁹ Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă.

¹⁰ Și pe când se duceau să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă.

¹¹ Și după aceea au venit și celelalte fecioare, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne.

¹² Dar el a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu vă cunosc.

¹³ Vegheați așadar, pentru că nu știți nici ziua nici ora în care vine Fiul omului.

¹⁴ Fiindcă împărăția cerului este ca un om, care, plecând într-o țară îndepărtată, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averile sale.

¹⁵ Și unuia i-a dat cinci talanți și altuia doi și altuia unul; fiecăruia conform capacităților lui; și imediat a plecat.

¹⁶ Atunci, cel ce primise cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu ei și a făcut alți cinci talanți.

¹⁷ Și tot așa, cel ce primise doi talanți, a câștigat și el alți doi.

¹⁸ Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns banii domnului său.

¹⁹ Și după mult timp domnul acelor robi vine și face socoteala cu ei.

²⁰ Și cel ce primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, spunând: Domnule, mi-ai

încredințat cinci talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți cinci talanți.

²¹ Și domnul său i-a spus: Bine ai lucrat, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.

²² Și cel ce primise doi talanți a venit și a spus: Domnule, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți doi talanți.

²³ Domnul său i-a spus: Bine ai lucrat rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.

²⁴ Atunci și cel ce primise un talant a venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat;

²⁵ Și mi-a fost teamă și m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

²⁶ Și domnul său, răspunzând, i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am semănat și adun de unde nu am vânturat;

²⁷ De aceea trebuia să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit ce este al meu cu dobândă.

²⁸ Luați de aceea talantul de la el și dați-l celui ce are zece talanți;

²⁹ Căci fiecăruia care are, i se va da și va avea din abundență; dar de la cel ce nu are, se va lua și ce are.

³⁰ Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

³¹ Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședea pe tronul gloriei

sale;

³² Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre;

³³ Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga.

³⁴ Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui: Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;

³⁵ Fiindcă am fost flămând și mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit;

³⁶ Gol și m-ați îmbrăcat; am fost bolnav și m-ați vizitat; am fost în închisoare și ați venit la mine.

³⁷ Atunci cei dreپți îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând și ți-am dat să mănânci? Sau însetat și ți-am dat să bei?

³⁸ Când te-am văzut noi străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

³⁹ Sau când te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la tine?

⁴⁰ Și Împăratul va răspunde și le va zice: Adevărat vă spun: Întrucât ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi le-ați făcut.

⁴¹ Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui;

⁴² Fiindcă am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și nu mi-ați dat să beau;

⁴³ Am fost străin și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat.

⁴⁴ Atunci îi vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu te-am servit?

⁴⁵ Atunci le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun: Întrucât nu ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați din aceștia, mie nu mi le-ați făcut.

⁴⁶ Și aceștia vor merge în pedeapsă veșnică; dar cei drepecți în viață eternă.

26

¹ Și s-a întâmplat că, după ce Isus a terminat toate aceste cuvinte, a spus discipolilor săi:

² Știți că peste două zile este paștele și Fiul omului este trădat pentru a fi crucificat.

³ Atunci s-au adunat preoții de seamă și scribii și bătrânii poporului în curtea palatului marelui preot, care se numea Caiafa,

⁴ Și au convenit ca să prindă pe Isus prin viclenie și să îl ucidă.

⁵ Dar spuneau: Nu în ziua sărbătorii, ca nu cumva să fie tulburare în popor.

⁶ Iar când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul,

⁷ A venit la el o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte prețios și l-a turnat pe capul lui în timp ce stătea la masă.

⁸ Dar când au văzut, discipolii lui s-au supărat foarte mult, spunând: Pentru ce risipa aceasta?

⁹ Fiindcă acest mir s-ar fi putut vinde pentru mult și dat săracilor.

10 Când Isus a înțeles, le-a spus: De ce tulburați femeia? Fiindcă a lucrat o lucrare bună față de mine.

11 Deoarece pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

12 Fiindcă ea, turnând acest mir pe trupul meu, a făcut-o pentru înmormântarea mea.

13 Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, în întreaga lume, va fi spus și ce a făcut ea, spre amintirea ei.

14 Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscariot, s-a dus la preoții de seamă,

15 Și le-a spus: Ce voiți să îmi dați și vi-l voi preda? Și s-au înțeles cu el pentru treizeci de arginți.

16 Și de atunci căuta ocazia potrivită să îl trădeze.

17 Și în prima zi a azimelor, discipolii au venit la Isus, spunându-i: Unde voiești să îți pregătim să mănânci paștele?

18 Iar el a spus: Mergeți în cetate la cutare om și spuneți-i: Învățătorul spune: Timpul meu este aproape; voi ține paștele în casa ta, cu discipolii mei.

19 Și discipolii au făcut cum îi îndrumase Isus; și au pregătit paștele.

20 Iar, după ce s-a înserat, a șezut cu cei doisprezece.

21 Și pe când mâncau, a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi mă va trăda.

22 Și s-au întristat foarte mult și a început fiecare dintre ei să îi spună: Sunt eu, Doamne?

23 Iar el a răspuns și a zis: Cel ce își înmoaie mâna cu mine în farfurie, acela mă va trăda.

24 Într-adevăr, Fiul omului se duce, așa cum este

scris despre el; dar vai acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut.

²⁵ Atunci Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a zis: Rabi, sunt eu? Iar el i-a zis: Tu ai spus-o.

²⁶ Și pe când mâncau, Isus a luat o pâine și a binecuvântat-o și a frânt-o și a dat-o discipolilor și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.

²⁷ Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți toți din el;

²⁸ Fiindcă acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor.

²⁹ Dar vă spun: De acum încolo, nicidecum nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui meu.

³⁰ Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.

³¹ Atunci Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte; fiindcă este scris: Voi bate păstorul și oile turmei vor fi împrăștiate.

³² Dar după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.

³³ Petru a răspuns și i-a zis: Chiar dacă toți se vor poticni din cauza ta, totuși niciodată eu nu mă voi poticni.

³⁴ Isus i-a spus: Adevărat îți spun că: În această noapte înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori.

³⁵ Petru i-a spus: Chiar dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți discipolii au spus la fel.

³⁶ Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit

Ghetsimani și le-a spus discipolilor: Ședeți aici în timp ce mă voi duce să mă rog acolo.

³⁷ Și a luat cu el pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie întristat și foarte mâhnit.

³⁸ Atunci le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați cu mine.

³⁹ Și a mers puțin mai înainte și a căzut cu fața sa la pământ și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă este posibil, să fie depărtat de la mine acest pahar; totuși nu cum voiesc eu, ci cum vorești tu.

⁴⁰ Apoi a venit la discipoli și i-a găsit adormiți și i-a spus lui Petru: Ce, o oră nu ați fost în stare să vegheați cu mine?

⁴¹ Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită; într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea, fără putere.

⁴² S-a depărtat din nou a doua oară și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă acest pahar nu poate fi depărtat de la mine fără să îl beau, facă-se voia ta.

⁴³ Și venind, i-a găsit din nou adormiți; fiindcă ochii lor erau îngreunați.

⁴⁴ Și i-a lăsat și a plecat din nou și s-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

⁴⁵ Atunci a venit la discipolii săi și le-a spus: Dormiți de acum și odihniți-vă; iată, ora este aproape și Fiul omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

⁴⁶ Ridicați-vă, să mergem; iată, este aproape cel ce mă trădează.

⁴⁷ Și pe când încă vorbea el, iată, Iuda, unul dintre cei doisprezece, venea și cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și

bătrânii poporului.

48 Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe acela pe care îl voi săruta, acela este: prindeți-l.

49 Și apropiindu-se îndată de Isus, a spus: Bucură-te, Rabi; și l-a sărutat.

50 Iar Isus i-a spus: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci au venit și au pus mâinile pe Isus și l-au prins.

51 Și, iată, unul dintre cei ce erau cu Isus, a întins mâna și și-a scos sabia și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.

52 Atunci Isus i-a spus: Pune-ți sabia la locul ei; fiindcă toți cei ce iau sabia, vor pieri de sabie.

53 Gândești că nu pot să rog acum pe Tatăl meu și el mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54 Atunci cum se vor împlini scripturile, că astfel trebuie să fie?

55 În aceeași oră Isus a spus mulțimii: Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu bâte, ca să mă luați? Ședeam zilnic cu voi, învățându-vă în templu și nu m-ați prins.

56 Dar toate acestea s-a făcut ca scripturile profeților să se îplinească. Atunci toți discipolii l-au părăsit și au fugit.

57 Și cei ce l-au prins pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați scribii și bătrânii.

58 Iar Petru l-a urmat de departe, până la curtea palatului marelui preot și a intrat și a șezut cu servitorii să vadă sfârșitul.

59 Și preoții de seamă și bătrânii și tot consiliul căutau mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să îl

ucidă.

⁶⁰ Dar nu au găsit; deși au venit mulți martori falși, totuși nu au găsit nimic. Și la urmă au venit doi martori falși,

⁶¹ Și au spus: Acesta a zis: Sunt în stare să distrug templul lui Dumnezeu și să îl construiesc iarăși în trei zile.

⁶² Și marele preot s-a sculat și i-a spus: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?

⁶³ Dar Isus tăcea. Și marele preot a răspuns și i-a zis: Te conjur pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu.

⁶⁴ Isus i-a zis: Tu ai spus-o. Cu toate acestea vă spun: De acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

⁶⁵ Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele, spunând: A blasfemiat; ce nevoie mai avem de alți martori? Iată acum ați auzit blasfemia lui.

⁶⁶ Ce gândiți voi? Ei au răspuns și au zis: Este vinovat de moarte.

⁶⁷ Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii și alții l-au palmuit,

⁶⁸ Spunând: Profetește-ne, Cristoase: Cine este cel ce te-a lovit?

⁶⁹ Și Petru ședea afară în curtea palatului și o tânără a venit la el, spunând: Și tu ai fost cu Isus din Galileea.

⁷⁰ Dar el a negat înaintea tuturor, spunând: Nu știu ce spui.

⁷¹ Și când a ieșit în portic, l-a văzut altă tânără și a spus celor de acolo: Și acesta era cu Isus din Nazaret.

⁷² Și din nou a negat cu jurământ: Nu îl cunosc *pe* omul *acesta*.

⁷³ Și după un timp, cei ce stăteau acolo în picioare au venit și i-au spus lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, fiindcă și vorbirea ta te dă pe față.

⁷⁴ Atunci el a început să blesteme și să jure, spunând: Nu îl cunosc *pe* omul *acesta*. Și îndată cocoșul a cântat.

⁷⁵ Și Petru și-a amintit vorba lui Isus, care îi zisese: Înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. Și a ieșit și a plâns cu amar.

27

¹ Când a venit dimineața, toți preoții de seamă și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, să îl ucidă.

² Și legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pontius Pilat, guvernatorul.

³ Atunci Iuda, care l-a trădat, când a văzut că a fost condamnat, s-a căit și a adus înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți și bătrânilor,

⁴ Spunând: Am păcătuit prin aceea că am trădat sângele nevinovat. Dar ei au spus: Ce ne pasă nouă? Te privește!

⁵ Și el aruncând arginții în templu, a plecat; și s-a dus și s-a spânzurat.

⁶ Dar preoții de seamă au luat arginții și au spus: Nu este legiuit să îi punem în vistierie, pentru că este prețul sângelui.

⁷ Și au ținut sfat și au cumpărat cu ei câmpul olarului, ca să îngroape pe străini în el.

⁸ De aceea câmpul acela a fost numit câmpul sângelui, până în ziua de azi.

⁹ Atunci a fost împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia, spunând: Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care cei dintre copiii lui Israel l-au prețuit;

¹⁰ Și i-au dat pentru câmpul olarului, așa cum mi-a rânduit mie Domnul.

¹¹ Și Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Și Isus i-a spus: Tu spui.

¹² Și când a fost acuzat de preoții de seamă și bătrâni, nu a răspuns nimic.

¹³ Atunci Pilat i-a spus: Nu auzi câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta?

¹⁴ Și nu i-a răspuns la nicio vorbă; așa că guvernatorul se minuna foarte mult.

¹⁵ Și la acea sărbătoare guvernatorul avea obiceiul să elibereze oamenilor un prizonier, pe care îl voiau.

¹⁶ Pe atunci aveau un prizonier faimos, numit Baraba.

¹⁷ De aceea când erau adunați, Pilat le-a spus: Pe care voți să vi-l eliberez? Pe Baraba, sau pe Isus, care este numit Cristos?

¹⁸ Fiindcă știa că din cauza invidiei l-au predat.

¹⁹ Pe când el era așezat pe scaunul de judecată, soția sa a trimis la el, spunând: Să nu ai nimic a face cu acel om drept; fiindcă azi am suferit multe în viața mea din cauza lui.

²⁰ Dar preoții de seamă și bătrânii au convins mulțimile ca să îl ceară pe Baraba, iar pe Isus să îl nimicească.

²¹ Guvernatorul a răspuns și le-a zis: Pe care dintre cei doi voți să vi-l eliberez? Iar ei spuneau: Pe Baraba.

²² Pilat le-a spus: Atunci ce să fac cu Isus, care este numit Cristos? Iar ei toți i-au spus: Să fie crucificat.

²³ Iar guvernatorul a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar ei strigau și mai tare, spunând: Să fie crucificat.

²⁴ Când Pilat a văzut că nu poate fi de niciun folos, ci mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, spunând: Sunt nevinovat de sângele acestui om drept. Vă privește!

²⁵ Atunci tot poporul a răspuns și a zis: Sângele lui fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.

²⁶ Atunci le-a eliberat pe Baraba; și după ce l-a biciuit pe Isus, l-a predat să fie crucificat.

²⁷ Atunci soldații guvernatorului l-au luat pe Isus în sala de judecată și au adunat în jurul lui toată ceata de soldați.

²⁸ Și l-au dezbrăcat și i-au pus o robă stacojie.

²⁹ Și după ce au împletit o coroană de spini, au pus-o pe capul lui; și o trestie în mâna lui dreaptă și îngenuncheau în fața lui și își băteau joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor.

³⁰ Și scuipând asupra lui, au luat trestia și îl loveau în cap.

³¹ Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de robă și l-au îmbrăcat cu hainele lui și l-au dus să îl crucifice.

³² Și pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi ducă crucea.

³³ Și când au ajuns la un loc numit Golgota, căruia i se spune Locul Căpățâni,

³⁴ I-au dat să bea oțet amestecat cu fiere. Și

gustând, a refuzat să bea.

³⁵ Și l-au crucificat și și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți; ca să se împlinescă ce fusese spus de profetul: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorți.

³⁶ Și șezând, soldații îl vegheau acolo.

³⁷ Și i-au pus deasupra capului său acuzația lui în scris: ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

³⁸ Tot atunci au fost crucificați cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.

³⁹ Și cei ce treceau îl înjurau, clătinând din cap,

⁴⁰ Și spunând: Tu care distrugi templul și îl zidești în trei zile, salvează-te pe tine însuși. Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.

⁴¹ Și la fel, batjocorindu-l, preoții de seamă, cu scribii și bătrânii, spuneau:

⁴² Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva. Dacă este el Împăratul lui Israel, să coboare acum de pe cruce și îl vom crede.

⁴³ S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum, dacă îl dorește. Fiindcă a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

⁴⁴ De asemenea tâlharii care erau crucificați împreună cu el, îl ocărau cu aceleași cuvinte.

⁴⁵ Iar de la ora șase s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ora nouă.

⁴⁶ Și pe la ora nouă, Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eli, Eli, lama sabactani? Care este tradus: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?

⁴⁷ Și unii din cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Acesta cheamă pe Ilie.

48 Și imediat, unul dintre ei a alergat și a luat un burete și l-a umplut cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea.

49 Dar ceilalți spuneau: Lăsați-l, să vedem dacă va veni Ilie să îl salveze.

50 Iar Isus, după ce a strigat din nou cu voce tare și-a dat duhul.

51 Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos; și pământul s-a cutremurat și stâncile s-au despicat;

52 Și mormintele au fost deschise; și multe trupuri ale sfinților care adormiseră, s-au ridicat;

53 Și au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.

54 Și centurionul și cei ce erau cu el veghind pe Isus, văzând cutremurul și lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare, spunând: Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

55 Acolo erau și multe femei, privind de departe, care îl urmaseră din Galileea pe Isus, servindu-i,

56 Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și Iose, și mama copiilor lui Zebedei.

57 Și când s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el discipol al lui Isus;

58 Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să îi fie dat trupul.

59 Și Iosif, după ce a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in,

60 Și l-a pus într-un mormânt nou, al lui însuși, pe care îl tăiasse în stâncă; și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.

⁶¹ Și acolo erau Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând cu fața la mormânt.

⁶² Și a doua zi, care urmează zilei pregătirii, preoții de seamă și fariseii s-au adunat la Pilat,

⁶³ Spunând: Domnule, ne amintim că înșelătorul acela a spus pe când era încă în viață: După trei zile, voi învia.

⁶⁴ De aceea poruncește ca mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca nu cumva să vină discipolii lui noaptea să îl fure și să spună poporului: A înviat dintre morți; atunci rătăcirea de pe urmă va fi mai rea decât cea dintâi.

⁶⁵ Pilat le-a spus: Aveți o gardă; duceți-vă și asigurați-l cum puteți.

⁶⁶ Așa că ei au plecat și au asigurat mormântul, sigilând piatra și punând o gardă.

28

¹ La sfârșitul sabatului, pe când începea să se lumineze înspre prima zi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

² Și iată, a fost un mare cutremur; fiindcă îngerul Domnului a coborât din cer și a venit și a rostogolit deoparte piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.

³ Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

⁴ Și de teama lui, paznicii au tremurat și au fost ca morți.

⁵ Iar îngerul a răspuns și le-a zis femeilor: Nu vă temeți; fiindcă știu că voi îl căutați pe Isus cel crucificat.

⁶ Nu este aici; fiindcă a înviat, așa cum a spus. Veniți, vedeți locul unde zăcea Domnul.

⁷ Și duceți-vă repede să spuneți discipolilor lui că a înviat dintre morți; și iată, el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea; iată, v-am spus.

⁸ Și ele au plecat repede de la mormânt cu teamă și cu mare bucurie; și au alergat să îi anunțe pe discipolii lui.

⁹ Și pe când mergeau să îi anunțe pe discipolii lui, iată, Isus le-a întâlnit, spunând: Bucurați-vă. Și au venit și i-au cuprins picioarele și i s-au închinat.

¹⁰ Atunci Isus le-a spus: Nu vă temeți; duceți-vă, spuneți fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea.

¹¹ Și pe când se duceau ele, iată, unii din gardă au venit în cetate și au arătat marilor preoți toate cele făcute.

¹² Și după ce s-au adunat cu bătrânii și au ținut sfat, au dat mulți bani soldaților,

¹³ Spunând: Ziceți așa: Discipolii lui au venit noaptea și l-au furat pe când noi dormeam.

¹⁴ Și dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului, noi îl vom convinge și vă vom păstra în siguranță.

¹⁵ Așa că au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați. Și acest cuvânt este răspândit printre iudei până în ziua de astăzi.

¹⁶ Atunci cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea, la un munte unde Isus le rânduise.

¹⁷ Și când l-au văzut, i s-au închinat; dar unii s-au îndoit.

¹⁸ Și Isus a venit și le-a vorbit, spunând: Toată

puterea îmi este dată în cer și pe pământ.

¹⁹ De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

²⁰ Învățându-i să țină toate câte v-am poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii. Amin.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9